

COMMONWEALTH INST.
ENTOMOLOGY LIBRARY

17 APR 1951

SERIAL As.123
SEPARATE

No. 11

POUR ECHANGER

Décembre 1950

Ministère de l'Agriculture

ENTOMOLOGIE et PHYTOPATHOLOGIE
APPLIQUEES

Publication trimestrielle du Département
Général des Recherches Agronomiques
TEHRAN

SOMMAIRE

- 1—Les Coccidae du Saule en Iran

Par M. Kaussari,

Entomologiste en Chef au Ministère de l'Agriculture.

p. 1

- 2—Quelques Buprestides de l'Iran

Par Mir. Salavatian,

Assistant au Laboratoire d'Entomologie.

p. 6

- 3—Rapport du Laboratoire d'Elevage des Parasites d'Eurygaster
integriceps Put.

Par M. Vaezi,

Chef du Service d'Elevage des Parasites d'Eurygaster.

p. 12

- 4—Cricetulus migratorius isabellinus F. de Fill.

Par F. Taghizadeh,

Assistant au Laboratoire d'Entomologie.

p. 19

RÉDACTION

A. Davatchi

Dr. E. Esfandiari

M. Kaussari

Pour tout renseignement concernant la présente Publication prière
de s'adresser aux Laboratoires du Département Général des
Recherches Agronomiques au Ministère de l'Agriculture à
Tehran (Iran).

Les Coccidae du Saule en Iran

Par M. Kaussari

Le saule par les multiples usages et par la grande facilité de sa multiplication ainsi que sa croissance rapide est planté en très grand nombre. En outre on le trouve dans les forêts des régions Nord de l'Iran.

Il y a plusieurs espèces de *Salix* en Iran dont les plus importantes sont:

***Salix fragilis*:**

Répandu dans les régions à basse altitude des côtes Caspiennes. Une espèce de puceron (*Pterochlorus saligna*) vivant sur ce saule donne une sécrétion sucrée très abondante, ramassée et consommée comme dépuratif-laxatif sous le nom de Bid-Khecht.

***Salix acmophylla*:**

Se trouve surtout en Fars dans les vallées situées entre Chiraz et Firouzabad.

***Salix Zygostemon*:**

Dans les vallées de Karadj (près de Tehran). Espèce à branches longues et uniformes, recherchée pour la production des manches des instruments agricoles.

***Salix aegyptiaca*:**

Espèce assez commune. Ses fleurs à parfum délicat servent dans la confiserie et la préparation d'un distillat rafraîchissant.

***Salix purpurea*:**

Appelé communément le saule rouge, croît dans les régions sèches et steppiques. Ses branches servent à la fabrication des paniers, etc.

***Salix babylonica*:**

Saule pleureur, planté surtout comme arbre d'ornement dans les maisons et jardins.

***Salix persica*:**

Dans les montagnes de Fars et de Kermanschah.

***Salix australior*:**

Le saule noir des régions steppiques.

Salix alba:

Un peu partout en Iran.

Salix caprea:

Dans les forêts du Nord.

Salix carmanica:

Kerman, Rézaïeh, Esfahan.

Salix angustifolia:

Dans les vallées de Karadj et dans les montagnes de Fars.

Les coccides trouvés jusqu'à maintenant sur les différentes espèces de Saule en Iran sont:

1—*Quadraspidotus slavonicus* Green.

Bouclier femelle circulaire ou subcirculaire souvent irrégulier, à couleur variable, gris ou gris brunâtre.

L'exuvie larvaire excentrique, de couleur rouge orangé. Diamètre 1,8 à 2,3 mm.

Chez le mâle l'exuvie larvaire est rejetée en avant. Le bouclier mesure 1,5 à 1,8 mm.

Les caractères microscopiques très détaillés sont donnés dans le texte persan (Fig. 1)

Distribution:

En Irak on trouve cette espèce sur *Populus euphratica*. En Russie elle attaque le Peuplier. En Iran elle a été ramassée par Bodenheimer à Bisotoun (Kermanschah) et à Passghalé (Nord de Tehran). Cette Diaspine a été signalée en Iran seulement sur le Saule.

2—*Quadriaspidiotus oestreoformis* Curtis.

Couleur générale gris, plus ou moins foncé, au rebord toujours plus clair. Bouclier femelle circulaire ou subcirculaire. Exuvie larvaire située au centre ou à peine excentrique de couleur jaune orangé. Diamètre 2 à 2,3 mm.

Le puparium mâle plutôt allongé et long de 1,8 mm. L'exuvie larvaire excentrique.

Cette espèce répandue en France, Suisse, Grande-Bretagne, Allemagne, Suède, Pologne, Turquie, Grèce et U. R. S. S. a été ramassée en Iran par Bodenheimer sur le tronc du Saule aux alentours de Tehran, mais l'auteur n'a pu encore la retrouver.

3—*Quadriaspidotus armeniacus* Borkh.

Bouclier femelle aplati légèrement convexe de couleur blanc sale ou gris clair. L'exuvie larvaire de couleur brune est placée au centre. Diamètre 2 à 2,3 mm.

Cette Diaspine a été trouvée pour la première fois par Borkhsenius sur le Peuplier à Armanestan (URSS) (Fig. 2).

L'auteur l'a ramassée sur les Saules des alentours de Tehran (Varamine, Karadj, Chahriar).

4—*Diaspidiotus turanicus* Borkh.

Le bouclier femelle circulaire très peu convexe, de couleur gris brunâtre. Exuvie larvaire centrale ou peu excentrique, brune. Diamètre 2,3 à 2,5 mm.

Cette espèce aussi a été trouvée pour la première fois par Borkhsenius à Armanestan sur le Saule. L'auteur l'a ramassée également sur le Saule à Chahriar (Fig. 3).

Les adultes se fixent près des bourgeons de l'arbre.

5—*Diaspidiotus kaussarii* Balachowsky nov. sp.

Cette nouvelle espèce a été découverte par l'auteur en 1944 à Tehran et Abé-Ali sur les branches et sur le tronc du Saule. Elle a été étudiée et décrite par Monsieur A. Balachowsky, de l'Institut Pasteur de Paris. Ci-dessous nous reproduisons textuellement la description donnée par A. Balachowsky dans "*Les cochenilles de France, d'Europe, du Nord de l'Afrique et du Bassin Méditerranéen*" Tome V, page 494, Paris 1950.

Bouclier femelle subcirculaire, très aplati, presque sans aucun relief même au centre, à exuvie larvaire centrale jaune paille; sécrétion de l'adulte écailleuse d'un blanc-sale avec la zone centrale tirant sur le gris clair 2 mm.

Puparium mâle de même structure, ovale, à zone entourant l'exuvie larvaire plus sombre, gris ardoisé, 1,6 mm (Fig. 4).

Micro.—Femelle largement pyriforme, à cuticule céphalothoracique dépourvue d'épaississements. Mamelon antennaire petit, surmonté d'une seule soie. Tubercule thoracique réduit à une tâche pigmentée sans aucun relief.

Pygidium large, obtus, pourvu d'une seule paire de palettes bien développées (LI). Celles-ci robustes, convergentes, arrondies et dépourvues d'encoches latérales et de talon interne. Espace médian étroit et dépourvu de peignes.

L2 minuscules, réduites à un petit tubercule faiblement saillant mais néanmoins perceptible. Absence totale de L3.

Peignes absents sur tous les segments pygidiaux. Paraphyses intersegmentaires robustes, au nombre de 2 paires. 1ère paire fortement marquée, et bordant la crypte intersegmentaire entre L1 et L2. Paraphyse interne (pa1) la plus forte en demi-lune; paraphyse externe (pa2) à base claviforme et plus étroite que la précédente.

2ème paire de paraphyses bordant la 2ème crypte intersegmentaire entre les segments VII-VI nettement plus petites que les précédentes et disposées plus obliquement (pa3, pa4). Ouverture anale petite, ovale, de diamètre bien inférieur à la largeur de L1, située très bas, dans la zone apicale du pygidium. Macropores tubulaires dorsaux du pygidium nombreux à ouverture ovale et tubulaire étroitement cylindrique, disposés comme suit sur les différents segments pygidiaux:

Entre L1 dans la gouttière anale, 1 macropore à tubulure remontant jusqu'au niveau de l'anus. Dans la 1ère crypte intersegmentaire: 3 macropores débouchant entre les paraphyses. Dans la 2ème crypte entre les segments VI-VII, 6-8 macropores dont 4 à 5 éléments sont disposés en une courte rangée oblique dans un sillon cuticulaire bien marqué.

Entre les segments VI et V, 10-12 macropores disposés en une rangée régulière oblique débouchant dans un sillon cuticulaire bien marqué et remontant jusqu'au niveau de l'apophyse latéro-basale. Présence de 2 à 3 éléments dans la zone marginale du segment V. Sur le segment IV, présence de 5 à 6 macropores submarginaux. Segments prépygidiaux I-III pourvus chacun de 2 à 4 macropores submarginaux.

Glandes circumgénitales présentes, formant un groupement latéral fusionné, correspondant aux formules: 5-5; 4-5; 2-4; 5-6; 4-4. Apophyse paragénitale robuste, épaisse, fourchue à l'apex. Zone apico-ventrale des segments VII-VIII épaissie a une large plaque aliforme. Soies marginales bien développées disposées par paires sur chaque segment. Micropores ventraux présents mais peu apparents sur le pygidium et les segments prépygidiaux.

6—*Diaspidiotus transcaspensis* Marlatt.

Le bouclier femelle est subcirculaire jaunâtre. L'exuvie larvaire aplatie et de couleur orangée. Diamètre 1,5 mm.

Le bouclier mâle est de même couleur, mais de forme ovale (Fig. 5).

Cette Diaspine est répandue dans toute l'Asie centrale. En Iran elle a été ramassée sur le Saule à Rafsandjan (Kerman) et identifiée par M. Balachowsky.

7—*Hemiberlesia camelliae* Sign.

Le bouclier femelle circulaire très convexe, de couleur brun jaunâtre ou gris jaunâtre.

L'exuvie larvaire légèrement excentrique, de couleur brun foncé. La deuxième exuvie est plus claire que la première. La voile ventrale blanchâtre. Diamètre 2 à 2,4mm (Fig. 6).

Cette espèce, répandue dans presque toutes les contrées tropicales et subtropicales, a été ramassée en Iran sur les côtes de la mer Caspienne sur *Prunus laurocerasus* et sur le Saule.

8—*Salicicola (Leucaspis) kermanensis* Lindgr.

Le bouclier femelle pyriforme blanchâtre. L'exuvie larvaire est rejetée en avant du côté étroit du bouclier. Elle est de couleur brun foncé rarement noirâtre et quelquefois verdâtre.

La sécrétion de l'adulte est quelquefois si peu épaisse que l'on peut apercevoir par transparence le corps de l'insecte. Diamètre 0,88 à 1,20 mm.

Le bouclier mâle blanc, a ses bords presque parallèles (Fig. 7).

Cette cochenille est répandue en Russie. En Iran on la trouve dans presque toutes les régions attaquant le Saule et le Peuplier.

9—*Chionaspis salicis* Linn.

Le bouclier femelle blanc, pyriforme plus ou moins allongé. La première exuvie larvaire est jaune. La deuxième est brunâtre.

La longueur du bouclier peut atteindre 3 mm.

Cette cochenille est signalée dans plusieurs pays de l'Europe. En Iran elle a été ramassée sur le Saule et le Peuplier.

Quelques Buprestides de l'Iran

Par Mir Salavatian

Parmi plus de dix milles Buprestides connus dans le monde, près de 120 espèces différentes ont été ramassées en Iran et se trouvent dans la collection des Laboratoires du Ministère d'Agriculture.

La plupart de ces spécimens ont été identifiés par Monsieur le Prof. Dr. Jan Obenberger de Museum National de Prague et Mr. Alexandrov.

Généralité:

Les insectes adultes de cette famille à forme et couleur si variées se trouvent fréquemment, durant le printemps et l'été, sur les fleurs et les tiges et au collet de différentes plantes. Ils volent rapidement pendant les heures chaudes de la journée.

Certaines espèces appartenant au genre Sphenoptera vivent sur les plantes sauvages des régions steppiques.

Leur larve se nourrit généralement du bois, creusant des galeries sinuées sous l'écorce ou dans le cœur même des branches et des racines et s'y transforme en chrysalide.

Les adultes se nourrissent en particulier des pousses tendres des plantes et du pollen des fleurs. Il sont parfois nuisibles dans les pépinières. Cependant les dégâts attribués à ces insectes sont dûs en particulier aux larves.

Le cycle évolutif de ces insectes peut durer jusqu'à 4 ans.

A — Sous famille STERNOCERINAE

1 - *Aaata ffinchi* Water.

Minab X.49.

2 - *Julodis ormarensis* Obenb.

Kerman V. 49, Baloutchestan IV. 49 sur *Ononis*.

3 - *Julodis euphratica* cast. et Gory.

Bodjnourd V. 49.

4 - *Julodis iris euphratica* Lap. et Cast.

Fars: Fassa VI. 48, Khafrak VII. 49, Sivand VII. 49.

Esfahan VI. 48.

5 - *Julodis eoa* Obenb.

Tehran VI. 49, sur *Astragalus*.

6 - *Julodis onopordi* var. *xanthographa* Falder.

Tehran (Ahmad-Abad) V et VI. 49.

Khar V. 49, Varamine VI. 47.

Lorestan: Khorramabad VIII. 49.

Khouzestan: Ahvaz VI. 48.

L'adulte se nourrit du pollen du blé.

7 - *Julodis laevicostata* Gory.

Tehran: Abégarm VIII. 48 , Damawand VIII. 48, Asbtcharan VII. 49 ,
Guiliard VII. 48, Patchalak VI. 48.

Loréstan: Boroudjerd IX. 49, Khorramabad IX. 46.

Khorassan: Torbat-Heydari V et VI. 48.

8 - *Julodis distincta* Gory.

Kermanschah: Mehran IV. 47.

Khouzestan: Ahvaz VII. 47.

9 - *Julodella zarudniana* A. Sem.

Khar: Eyvanekey V. 47.

B -- Sous famille POLYCESTINAE

10 - *Pseudocastalia aegyptiaca* Gmel. et Mars.

Tehran VII. 47 et 49.

Fars VII. 49.

La larve attaque les boiseries et les meubles.

11 - *Ptosima undecimmaculata* Hrbst.

Tehran: Damavand VI. 48, Varamine VII. 48.

Ghazvine VI. 49.

Esfahan VI. 43.

La larve attaque le tronc et les grosses branches des arbres fruitiers à
noyau (Abricotier-Prunier-Amandier, etc.)

C — Sous famille BUPRESTINAE

12 - *Buprestis salomonii* J. Thoms.

Tehran VI. 48.

13 - *Capnodis tenebrionis* L.

Tehran: Lavassanat IV. 49, Varamine 47, Karadj VIII. 45, Khar V. 48.
Mazandaran: Babol VI. 49.

Ghazvine IV. et VI. 49, Semnan V. 45, Khorassan 43, Ahvaz VI. et VII. 46.

La larve vit sur les racines des arbres fruitiers à noyau tels que le Prunier, l'Abricotier, l'Amandier, etc. L'adulte se nourrit des pousses tendres des arbres fruitiers.

14 - *Capnodis miliaris* Klug.

Tehran: Ghara-Aghadj VIII. 47, Chahriar IV. 49.

Mehran (Kermanschah) V. 47, Fars: Abé-Roknabad VII. 49.

Loréstan: Boroudjerd IX. 47.

Khorassan: Torbat-Heydari V. 48, Bodjnourd V. 47.

Esfahan V. 48.

Baloutchestan: Sangam V. 46, Iranchahr V. 49.

Bandar Abbas X. 47.

La larve vit sur la racine de *Populus euphratica*, *Salix* et *populus* spp.

15 - *Capnodis miliaris* subsp. *metallica* Pall.

Tehran: Arangueh V. et VI. 49, Varamine IV. 47.

Fars: Komehr VII. 49.

Lorestan: Boroudjerd V. 47, Khorramabad 1943.

La larve vit au collet et sur les racines du peuplier et du Saule.

16 - *Capnodis carbonaria* Klug. subsp. *Henningi* Mannh.

Tehran: Ghara-Aghadj III. 48 et VI. 49.

Fars: Kakan VII. 49, Fassa IV. 46.

Sur le Pistachier.

17 - *Capnodis cariora* Pall. subsp. nov. *iranica* Bogatchev.

Ghazvine III. et VI. 48.

Fars: Neyriz VII. 49.

Kerman VI. 46.

Sur le Pistachier.

18 - *Capnodis tenebricosa* A. Oliv.

Ghazvine: V. 49.

Lorestan : Boroudjerd VII. 47.

Azerbaiedjan : 46.

Mazandaran : Babol VII 48.

Esfahan : Kouh-Biché VI. 48.

Khouzestan : Ramhormoz V. 46.

Sur les arbres fruitiers.

19 - *Psiloptera argentata* Mannh.

Tehran : Varamine V. et VI. 47, Khar IV et V. 49.

Fars : Darab IX et X. 45.

Khach X. 47.

20 - *Cyphosoma* sp.

Fars : Neyriz VII. 49, sur *Salsola*.

21 - *Perotis lugubris* F.

Ghazvine III et VI. 49.

Fars : Kakan VII. 49.

Golpayegan VII. 43.

22 - *Sphenoptera beckeri* Dohrn.

Tehran : Karadj VIII. 47, Varamine VI. 47, Firouzkouh VIII. 47.

23 - *Sphenoptera mniszechi* Mars.

Varamine X. et XII. 47 et 48.

Ghom (Hadjiabad) VII. 49, Varamine VII. 49, Totchal III. 48, Ghorogh

X. 49.

24 - *Sphenoptera mniszechi* var. *elamita* Mars.

Esfahan : Djozdan X. 48.

25 - *Sphenoptera mniszechi* var. *minorita* Obenb.

Esfahan : Djozdan X. 48.

26 - *Sphenoptera coracina* Mars.

Esfahan X. 48.

27 - *Sphenoptera rangnowi* Ker.

Fars : Arsandjan IX. 47, Chiraz XI. 47.

28 - *Sphenoptera leonhardi* Obenb.

Fars : Arsandjan IX. 47, Chiraz XI. 47.

29 - *Sphenoptera fairmairei* Mars.

Fars: Chiraz XI. 47.

30 - *Sphenoptera luristana* var. *parsa* Obenb.

Tehran: Khar V. 49.

31 - *Sphenoptera mesopotamica* Mars.

Khorassan: Torbat-Heydari V. 48.

32 - *Sphenoptera cambyses* Obenb.

Kerman: Fathabad VI. 46.

33 - *Sphenoptera sculpticollis* Heyden. var?

Kermanchah: Mehran IV. 47.

34 - *Sphenoptera aiax* var. *Shahrudensis* Obenb.

Fars: Chiraz VI. 49.

35 - *Lampra gloriosa* Cast. et Gory.

Ghazvine VI. 49.

Esfahan V. 48.

36 - *Eurythyrea aurata* Pall.

Gorgan: Ali-Abad VI. 48.

37 - *Melanophila picta* decastigma ab. *caucasica* n.

Khouzestan 1945.

38 - *Melanophila picta* decastigma ab. *eriwana* Obenb.

Esfahan: Lendjan IV. 49.

Kerman: Rafsandjan VII. 45.

39 - *Melanophila picta* decastigma ab. *multinotata* Pic.

Esfahan: Lendjan IV. 49.

Khorramabad VIII. 49.

40 - *Melanophila picta* decastigma ab. *fascigera* Obenb.

Esfahan: Lendjan IV et V. 49.

41 - *Melanophila picta* decastigma ab. *formosula* n.

Esfahan: Lendjan V. 49.

42 - *Anthaxia salicis* F. var?

Kermanchah: Mehran V. 47.

43 - *Crysobothris* sp.

Tehran: Karadj VII. 47.

D—Sous famille AGRILINAE

44 . *Agrilus viridicoerulans* Mars. subsp. nov. *esfandiarinus* Obenb.

Ghazvine: V. 48.

La larve vit dans les Pédoncules des grappes du pistachier.

La description de cette nouvelle sous-espèce sera publiée prochainement.

Rapport du Laboratoire d'Élevage des Parasites d'Eurygaster integriceps Put.

Par M. Vaezi.

Dans les numéros précédents de cette Publication (No. 5-6-7-8), des articles détaillés ont paru sur l'importance économique de *Eurygaster integriceps*. On y a relaté aussi la technique de l'élevage de ses parasites, parmi lesquels *Microphanurus semistriatus* s'est révélé le plus actif et le plus facile à multiplier.

L'élevage en grand de ces parasites commença en 1947.

En 1950 on avait prévu l'élevage de 15 millions; mais par la suite on a pu dépasser largement ce chiffre (Près de 21 millions).

Voici le résumé de la technique de cet élevage.

1 — Ramassage de Sen (nom local d'Eurygaster integriceps).

La première phase de l'élevage des parasites consiste à ramasser les Sens adultes hivernants, dans leurs foyers d'hibernation sur les montagnes. Au cours des années 1947 et 48 on les ramassait avant la chute des neiges dès que les insectes entraient en diapose. Ils étaient alors placés avec des feuilles et des herbes sèches dans des caisses en bois. Ces caisses restaient sur la montagne sous une tente à l'abri des intempéries. On y puisait après au cours de l'hiver la quantité nécessaire au ravitaillement des chambres de ponte.

Par ce procédé on remarquait une mortalité de 30 à 50 % des insectes adultes avant l'accouplement et la ponte. Voici les causes de cette grande mortalité:

a—L'interruption du repos hivernal amenant le dérangement physiologique de l'insecte.

b—Le tassement des insectes dans une espace restreinte, contraire à ses habitudes dans la nature.

c—Le séjour prolongé dans la caisse et sous la tente avec les variations de température trop fréquentes et assez brusques dans la caisse.

Pour parer à ces inconvénients une partie de 25000 Sens fut transportée aux chambres de ponte le jour même du ramassage. En voici les résultats:

a— 3 à 4 jours après l'accouplement général commence.

b— La mortalité baisse à 10—20 %.

c— Leur activité et leur alimentation sont plus régulières.

d— Le nombre d'œufs pondus est sensiblement plus grand. Dans les chambres on ramassait au maximum 800 à 1000 feuilles (sur chaque feuille il y a une ponte composée de 10 à 14 œufs); on a obtenu par ce changement 1500 à 3000 feuilles.

Cette expérience étant concluante on décida de ramasser une fois par semaine les Seps directement de leur foyer d'hibernation et les transporter immédiatement aux chambres de ponte.

Il faut cependant reconnaître que ce procédé devient assez difficile en hiver à cause des intempéries et des chutes de neige.

2— Ramassage des parasites dans les champs en automne pour commencer l'élevage.

Les observations continues au cours des années 1947—48 et 49 ont montré que c'est depuis la fin d'Octobre jusqu'à la fin Décembre que l'on peut ramasser ces parasites dans la nature.

En 1947 les femelles fécondées de *Microphanurus* se trouvaient en grand nombre sur les feuilles de Platane, Orme, Frêne et rarement sur l'Abricotier. En automne ces parasites sont encore assez actifs et il faut secouer les branches de ces arbres sur une nappe blanche, où il tombent avec les feuilles mortes. On ramasse alors les Hyménoptères parasites dans les tubes à essai et on les transporte après dans les boîtes à collection avec quelques feuilles et des écorces sèches de ces arbres. L'inconvénient de ce procédé consiste en ce que les parasites étant encore actifs, on n'obtient que des sujets plutôt faibles, les forts s'envolent facilement après avoir secouer les branches.

En 1948 le ramassage des parasites commença vers mi-Décembre. A cette époque les arbres sont sans feuilles et les parasites s'abritent sous l'écorce des arbres sus-mentionnés sans aucune activité. Cependant au cours des opérations d'écorçage on écrase un grand nombre de ces insectes et en plus les intempéries empêchent un bon rendement.

En 1949 les opérations commencèrent le 15 Novembre pour finir au 25 Novembre.

La récolte fut très encourageante, parce que les parasites étaient en très grand nombre sous les écorces des arbres et aussi à l'intérieur des feuilles d'Orme enroulées et restées sur l'arbre.

Toutes ces expériences montrent que:

1— La meilleure période pour ramasser les parasites est la deuxième quinzaine de Novembre.

2— Il faut chercher ces parasites dans les localités où il y a beaucoup d'arbres plantés aux bords des cours d'eau.

3— Les parasites préfèrent comme abri le Platane et l'Orme (à Varamine) ainsi que le Saule (à Esfahan).

3 — Culture de blé dans les boîtes pour nourrir les Sens.

a— Il faut au minimum 20 boîtes en bois aux dimensions $40 \times 35 \times 6$ cm. remplies de terre et ensemencées avec du blé pour une chambre recevant 25000 Sens adultes.

b— Tremper le blé pendant 24 heures avant de semer.

c— Il faut 80 à 90 gr. de semence par boîte. On les transportera dans les chambres de ponte quand les pousses de blé atteindront 8 à 12 cm. de hauteur.

4 — La chambre de ponte.

La température de ces chambres est entre 27 et 30 degrés C.

L'humidité relative sera maintenue entre 65 et 70 %. Les Sens adultes apportés de la montagne seront lâchés dans ces chambres. Pour cela suffit de laisser la caisse contenant les insectes au milieu des boîtes de blé germé. On disposera des bandes de papier en manière de pont entre la caisse et les boîtes à blé. Les insectes réveillés par la chaleur de la chambre se rendent sur les pousses tendres de blé. Pendant les deux ou trois premiers jours ils s'éparpillent dans la chambre. Il faut les remettre sur le blé.

L'accouplement commence dès le troisième ou quatrième jours, mais la ponte ne sera déclenchée qu'à partir du 11e et 12e jours. La ponte a lieu généralement sur les feuilles du blé, mais afin de mettre plus d'espace à la disposition des femelles, on pend sur les boîtes de blé des bandes de papier large de 5 à 6 mm. sur lesquelles les Sens montent pour pondre.

A peu près 50% des femelles pondent sur ces bandes de papier, 40% sur les feuilles de blé et 10% sur les parois des boîtes, les murs, les fenêtres, etc.

Pour le choix et l'équipement de ces chambres de ponte il faut:

a— Que les chambres soient bien exposées au soleil et situées dans un endroit calme.

La chambre No. 12 bien exposée et située au milieu du jardin à l'abri des bruits donne par jour 1000 à 3000 pontes, tandis que la chambre No. 2 ayant les mêmes dimensions et le même nombre de boîtes et d'insectes ne donne que 200 à 1000 feuilles. Cette dernière chambre est située près du boulevard Shah, où une circulation intense et des bruits continus inquiètent les insectes.

b— Pour ramasser les pontes éviter de secouer les bandes de papier. Les femelles ainsi tombées seront dérangées dans leur ponte.

c— Changer 1/3 des boîtes de blé par jour et les remplacer par des cultures fraîches.

d— Maintenir la température entre 27 à 30 ° et l'humidité entre 60 à 70.

Une Pulvérisation d'eau de temps en temps amènera l'humidité des chambres au degré voulu.

e— Transporter immédiatement les pontes ramassées à la section d'élevage de parasite. La température et l'humidité étant trop élevées dans les chambres de ponte, les œufs seront vite développés et inaptes à être parasités

f— Aérer les chambres pendant les heures chaudes de la journée.

g— Ramasser et enterrer les insectes morts en ayant soins de les compter attentivement pour connaître le pourcentage de la mortalité.

h— Noter chaque jour la température et l'humidité de chaque chambre.

5— Récolte et conservation des pontes.

Les pontes ramassées seront collées régulièrement sur une feuille de papier blanc dont la grandeur serait la moitié de celle de la boîte où les œufs seront parasités.

On marquera sur chaque feuille le nombre et la date de la ponte.

On laissera la colle se sécher et on classera ces feuilles dans un carton qui sera transporté dans le frigidaire. La température de la frigidaire sera entre 2 et 4° C.

Un contrôle sera exercé sur le collage et le compte des œufs ainsi que sur leur conservation.

On a réussi à conserver les œufs de Sen pendant 108 jours à une température de 2 à 4° C. avec perte presque négligeable

6— Élevage des parasites.

a— Sélection des parasites.

Les parasites ramassés dans la nature seront soumis à l'examen des

spécialistes pour choisir les espèces demandées. Ce sont *Microphanurus semistriatus* et *M. vassilievi*.

Ensuite il faut choisir les femelles prolifiques. Pour cela on placera chaque femelle dans un tube à essai et on lui présentera une ponte de Sen par jour (14 œufs), jusqu'à ce qu'elle ne soit plus capable de parasiter les œufs. Seuls les parasites provenant des femelles prolifiques seront conservés pour la multiplication de l'espèce.

Dans les conditions du laboratoire une femelle de *M. semistriatus* peut parasiter de 35 à 131 œufs de Sen.

b— Multiplication des parasites.

Les pontes sont transportées dans les boîtes de 40x30x5 cm. munies d'un couvercle mobile en verre. Sur le côté on a percé deux trous où s'adapteront deux tubes en verre contenant l'un de l'eau sucrée pour la nourriture des parasites et l'autre de l'eau pour maintenir l'humidité du milieu. On introduira dans ces boîtes les parasites sélectionnés à raison d'une femelle fécondée par 20 à 30 œufs.

Après 3 à 4 jours les œufs parasités changent de couleur virant au blanc violacé. On transportera les femelles dans une autre boîte où il y a d'autres œufs et on continue jusqu'à ce que les femelles aient déposé tous leurs œufs.

Pour ces opérations il faut:

Choisir les chambres claires et ensoleillées.

Une température de 24 à 26° C. et l'humidité de 55 à 60% —éclosion en 10 à 13 jours. Si on veut prolonger le temps de l'éclosion on maintiendra la température entre 12 à 16° C. Dans ce cas l'éclosion aura lieu après 20 à 30 jours.

En tout cas il ne faut pas prolonger le temps d'éclosion au delà de 30 jours.

Attendre que tous les œufs parasités éclosent avant de distribuer les parasites dans les autres boîtes à parasiter.

A noter que les mâles éclosent généralement 24 à 48 heures avant les femelles.

Le transport des adultes d'une boîte à l'autre se fait par des tubes en verre propres et secs. Dans chaque tube ne pas mettre plus de 200 à 300 parasites mâles et femelles.

Ne pas garder les parasites plus de 3 à 4 heures dans les tubes et les

transporter le plus tôt possible.

Dans des boîtes spacieuses où ils pourront se nourrir de l'eau sucrée, après quoi ils seront lâchés sur les pontes à parasiter.

7— Opérations de campagne.

a— Transport des parasites aux champs.

On expédie les parasites quand les Sens ont commencé à pondre dans les champs de blé. Pour les grandes distances on envoie les œufs parasités près d'éclore.

Les parasites adultes seront destinés aux localités voisines. Le transport se fait dans les boîtes d'élevage à raison de 20 à 40 milles parasites par boîte. Il faut faire l'expédition par des moyens rapides et sans secousse.

b— Inspection des champs pour le degré d'infestation et le nombre de parasites nécessaire.

Le nombre de parasites à lâcher dépendra de l'importance de l'attaque de Sen.

Si le nombre d'Eurygaster adulte au mètre carré est entre 2 à 4 on lâchera 10000 parasites à l'hectare. Si l'on emploie des œufs parasités, il faut les partager en trois lots en plaçant chaque lot dans une enveloppe ouverte. Ces enveloppes seront attachées aux plantes par une ficelle.

c— Contrôle du parasitisme.

On choisit 10 lots de 1, 5 à 2 hectares dans les champs traités et dans les champs voisins. Le contrôle se fait après une période assez longue permettant aux parasites de finir leur ponte.

Chaque jour on inspectera deux lots. Au sixième jour on recommence l'inspection de deux premiers lots.

A chaque fois on examine 50 à 100 feuilles portant les pontes de Sen et on note les œufs parasités ou non. Ceux qui sont douteux seront mis en observation au laboratoire et classés après l'éclosion.

Comme témoin on choisit des champs de céréales placés au moins de 1 à 1,5 Km. des champs parasités artificiellement.

Voici les résultats du contrôle en 1950 :

a— Tehran: Au total 12,600,000 parasites furent lâchés dans les champs de Khar et Varamine. Le pourcentage de parasitisme fut 67,6 % à 76,9 % à Varamine et 45 à 85 % à Khar.

b-- Esfahan: 7,000,000 de parasites furent distribués dans les champs avoisinants de cette ville et aussi à Lendjan. Le degré du parasitisme était de 45 à 95⁰/₀.

c-- Chiraz: 3,600,000 parasites ont été lâchés sur une superficie de 300 hectares environ. En moyenne 70 ⁰/₀ des œufs de Sen furent parasités.

Résumé

Cricetulus migratorius isabellinus F. de Fill.

Par F. Taghizadeh

Ce rongeur appartient aux Cricetinae de la famille des Muridae. Il est relativement petit. Le corps mesure entre 112 à 115 mm; la queue 26 à 38 mm.; les pattes postérieures 18 mm.; le crâne 26-31 mm.; la distance entre les plaques zygomatiques 14—16 mm.; les oreilles 15—17 mm. (Fig 8. et 9).

A l'intérieur de la bouche il y a des abajoues.

Les incisives sans sillon de couleur jaune ou jaune orangé. Les M_1 avec 4 racines sont plus petites que les M_2 et M_3 .

La surface des molaires si elles ne sont pas usées porte deux carènes longitudinales. Sur les molaires usées on voit des dessins irréguliers d'émail.

Le bord antérieur de la plaque zygomatique est droit et vertical. Les bulles sont très petites. La partie antérieure externe de l'os du vertex est emoussée.

La couleur générale du corps est gris brunâtre sur le dos et blanchâtre sur le ventre. La queue est de couleur plus claire.

Les oreilles relativement grandes ne portent pas de poils à l'intérieur.

Distribution:

Ce rongeur a été ramassé par notre Laboratoire pour la première fois en Janvier 1946 à Chémiran et ensuite à Tehran (Chah - Abdol - Azim), Ardébil (Mogan) et Racht. Avant ce temps il a été capturé et décrit en 1865 par F. de Fill. aux environs de Tehran.

Cet animal est actif presque toute l'année, mais quitte rarement son terrier pendant l'hiver. Il fréquente aussi bien les habitations que les champs et les jardins, et se nourrit soit des matières alimentaires très variées soit des herbes, des graines et même des insectes et des Mollusques. Dans certains parcs il commet des dégâts dans les châssis.

C'est un animal à activité nocturne pouvant avoir trois portées par an et ayant jusqu' à 7 petits à chaque portée.

مناطق انتشار - این موش را اینجانب برای اولین مرتبه در بهمن ماه ۱۳۲۵ در شمیران مشاهده و بعداً نمونه های آن از تهران و شاه عبدالعظیم و اردبیل (مغان) ورشت نیز بدست آمده است . احتمال میدهد این موش در کوههای شمال خراسان نیز انتشار داشته باشد این گونه در سال ۱۸۶۵ بوسیله F. de Fill در اطراف تهران مشاهده و در باره آن نوشته شده است .

طرز زندگی - موش مهاجر در تمام عرض سال فعال بوده و در فصل زمستان کمتر از لانه خارج میشود (بعقیده کوزنسو در فصل زمستان بخواب میرود) . این موش در دشتهای و منازل و در مزارع و اراضی شخم خورده و کوهها و اطراف باغات سکنی میکند .

در منازل از انواع مواد خوار و بار و بذور و در مزارع از علوفه و بذور نباتات و حتی از حشرات و حلزونها تغذیه و برای فصل زمستان خود هم بمقدار زیادی مواد غذایی ذخیره مینماید . خسارت وارده این موش در مزارع غله شاه عبدالعظیم و شمیران خیلی ناچیز است ولی در سعدآباد و شمیران به نباتات داخل شاسی ها صدمه زیاد میزند .

موش مهاجر برای خود لانه عمیق که دارای مخزنی میباشد میسازد . حیوانی است که شبها فعالیت دارد . در سال ۳ مرتبه بچه میگذازد (احتمال میدهد در اردبیل در سال بیش از دو مرتبه تولید مثل میکند) و در هر دفعه تا ۷ بچه میزاید .

کناره قدامی صفحه وجنی (Plaque zygomatic) مستقیم و عمودی است استخوان
صندوقچه های گوش خیلی کوچک میباشد. قسمت قدامی و خارجی استخوان فرق سردر جلو کشیده
و باریک نیست (شکل ۹) .

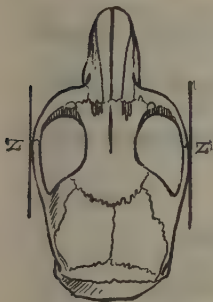
ش ۹ - (Original) *Cricetulus migratorius isabellinus* F. de Fell.

رنگ - رنگ عمومی بدن در پشت حیوان خاکستری تا خاکستری مایل به قهوه ای زیر
شکم سفید رنگ است دم برنگ روشن و گوشها نسبتاً بزرگ و داخل لاله گوش فاقد مو بوده و
دارای ۸ عدد پستان میباشد .

موش مهاجر

Cricetulus migratorius isabellinus F. de Fill.

مشخصات - این موش از تحت خانواده *Cricetinae* و از خانواده *Muridae* (I) میباشد

ش ۸ - جمجمه موش
Fig. 8 - *Cricetulus*

حیوانی است نسبتاً کوچک طول بدن او ۱۱۵ الی ۱۲۲ میلیمتر طول دم ۲۶ الی ۳۸ میلیمتر طول پای عقب ۱۸ میلیمتر طول جمجمه سر ۲۶ الی ۳۱ میلیمتر فاصله بین دو استخوان وجنی (Zygomatic) ۱۴ الی ۱۶ میلیمتر (شکل ۸) و طول گوش ۱۵ الی ۱۷ میلیمتر است.

در داخل دهان کیسه زیر گونه وجود دارد. دندانهای ثنایا فاقد شیار و رنگ آنها زرد و یا نارنجی رنگ است دندانهای اول آسیاب (M 1) دارای چهار ریشه و کوچکتر از دندانهای آسیاب دوم و سوم (M 2 و M 3) میباشد.

سطح دندانهای آسیاب اگر سائیده نشده باشند دارای دوردیف برآمدگی طولی است و چنانچه زیاد سائیده شده باشد سطح آنها دارای یکعده گره های مینائی عرضی هستند که بیکدیگر متصل میباشند.

-
- (۱) - بعضی از متخصصین این خانواده را بدو خانواده مستقل تقسیم مینمایند: ۱ - خانواده *Muridae* که روی دندانهای آسیاب فک بالا سه ردیف برآمدگی دارند مانند تحت خانواده *Murinae*
- (۲) - خانواده *Cricetidae* که روی سطح دندانهای آسیاب فک بالا دارای دو ردیف برآمدگی است مانند تحت خانواده *Cricetinae* و *Gerbellinae*

برای پرازیتها در قطعات شاهد بایستی فاصله بین محلیکه رها شده اند و محلی که محاسبه میشود تعیین و یاد داشت نمود و برای سننها بایستی مردن نسل قبل و پیدایش دسته جمعی سن ابتدای بلوغ و دسته جمعی نسل تازه سن و ابتدای پرواز آنها را تعیین و یاد داشت نمود. و همچنین راجع بوضعیت محصول دانستن ابتدای رسیدن گندم و جو شروع درو و تاریخ جمع آوری در سالهای بعدی حائز اهمیت میباشد.

نسبت به نشو و نمای دسته جمعی سن و سنین مختلف اکثریت آنها در مزارع باید مطالعه کافی شود.

۵- در موقع جمع آوری محصول (۷-۱۰ روز قبل) بایستی قطعاتی بعنوان شاهد در محلهای دور از مزارعیکه پرازیت رها شده در فاصله ۱-۱/۵ کیلومتری برای محاسبه انتخاب نمود در قطعات شاهد علاوه بر محاسبه تخمهای پرازیت رها شده و نشده بایستی مردن پوره سن و همچنین آنهائیکه بالغ شده اند مورد معاینه و محاسبه قرار گرفته میزان متوسط تراکم آنها در یکمتر مربع تعیین شود محاسبه قطعات شاهد بایستی مقارن محاسبه قطعات دائمی باشد بدیهی است در قطعات محاسبه دائمی نیز بایستی میزان تراکم پوره سن و سن بالغ را مانند قطعات شاهد معلوم نمود.

نتیجه عملیات انتشار پرازیت در تهران و اصفهان و شیراز

آزمایشگاه تهران در سال ۲۸-۲۹ تعداد ۱۲۶۰۰۰۰۰ عدد پرازیت ازدیاد نموده و در مزارع آلوده خوار و ورامین پس از انجام عملیات دیده بانی و تعیین تراکم سن انتشار داد نتیجه حاصله عملیات در ورامین ۶/۶۷-۹/۷۶٪ و در خوار از ۴۵-۸۵٪ بوده است.

آزمایشگاه اصفهان در حدود ۷ میلیون پرازیت تهیه نموده و در مزارع آلوده به سن لنجان اصفهان در ۷۰۰ هکتار انتشار داد که نتیجه حاصله از ۴۵-۹۵٪ بوده است.

آزمایشگاه شیراز در حدود ۳۶۰۰۰۰۰ پرازیت تهیه و در ۳۰۰ هکتار از مزارع آلوده شیراز انتشار داده است که نتیجه حاصله طبق محاسبه ای که بعمل آمده بالغ بر ۷۰٪ بوده است.

۴ - دیده بانی و محاسبه فعالیت پارازیت‌هاییکه در مزارع رها میشوند - بمنظور

دیده بانی و تعیین میزان فعالیت پارازیت‌هاییکه در مزارع آلوده به سن منتشر شده اند لازم است محاسبه منظم تا جمع آوری محصول بعمل آید . برای اینکار چون پارازیتها در نقاط مختلف رها میشوند بایستی عملیات محاسبه منظم منحصرأ در چند دهه بعمل آید :

الف - انجام عملیات محاسبه همانطوریکه در قطعات مزارعیکه پارازیت در آنها رها شده بعمل میآید بایستی در قطعات مجاور بخصوص در قطعاتیکه تخمگذاری سن به تعداد زیاد موجود است نیز بعمل آید .

ب - در قطعات مورد محاسبه عملیات محاسبه منظمأ هر ۵ روز یکمرتبه بایستی انجام شود و این عملیات تا موقع برداشت محصول و یا تا موقعیکه طبق محاسبه تخمهای سن صد درصد (یا قریب به صد درصد) پارازیته نشده اند بایستی ادامه داشته باشند .
برای انجام عملیات محاسبه دقیق فعالیت پارازیتها بایستی در هر يك از دهات منتخبه تقریبأ ده قطعه ۱/۵ - ۲ هکتاری انتخاب شود بدیهی است از قطعاتیکه پارازیت در آنها رها شده و همچنین از قطعات مزارع غلات مجاور آنها نیز بایستی جزء قطعات مورد محاسبه گردد . بازدید و محاسبه قطعات مذکور در ۵ روز بشرح زیر خواهند بود :

روز اول بازدید و محاسبه در دو قطعه انجام میگردد و در روز دوم در دو قطعه بعدی در روز سوم در دو قطعه و بهمین ترتیب عملیات در ده قطعه و در ۵ روز به ترتیب انجام میگردد بطوریکه بعد از ۵ روز یعنی روز ششم مجدداً نوبت به بازدید و محاسبه دو قطعه روز اول میرسد و روز هفتم نوبت دو قطعه روز دوم الی آخر .

د - در هر دفعه بازدید و محاسبه بایستی ۵۰ - ۱۰۰ برگ تخم سن (نسبت به تعداد تخمگذاری در قطعه مورد عمل) مورد معاینه قرار گیرد و تعداد تخمهای پارازیته شده و یا نشده آن ثبت شود و کلیه تخم های پارازیته مشکوک بایستی جمع آوری و در آزمایشگاه تحت بررسی و مراقبت قرار گیرد و پس از تعیین تعداد تخمهای پارازیته شده و تخمگذاریهای مشکوک اصلاح لازم در اوراق محاسبه قطعه مربوط بعمل آید .

ج - در ضمن عملیات بازدید و محاسبه باید تعداد نسلهای پارازیت‌هاییکه در طبیعت رها شده اند معلوم نمود . و بعلاوه بایستی کلیه مختصات مربوط به پارازیت و سن را یادداشت کرد مثلاً

۷- عملیات صحرائی و رها کردن تلنموس در مزارع آلوده به سن

۱- حمل پارازیت بمزارع - بمحض اطلاع از ریزش سن بمزارع و شروع تخم‌ریزی

آنها باید پارازیت‌های تهیه شده در محیط آزمایشگاه را بمناطق آلوده حمل و سپس منتشر نمود در حمل پارازیت از لابرانوار به نقاط دوردست حتماً باید از تخم‌سنهای پارازیت‌ته شده نزدیک بانفجاریکه در جعبه‌های پرورش نگهداری شده است استفاده نمود زیرا برای نقاط و مزارع آلوده نزدیک میتوان از خود پارازیت‌های بالغ اختصاص داد حمل پارازیت در جعبه‌های پرورش اجرا می‌گردد بدین طرز که در هر جعبه ۲۰ - ۴۰ هزار پارازیت قرار داده جعبه‌های محتوی پارازیت را در جعبه بزرگی که تمام شرایط احتیاطی برای جلوگیری از شکستن شیشه و سقف جعبه‌ها در نظر گرفته شده باشد بسته بندی نمود و برای حفظ درجه رطوبت و تأمین تغذیه پارازیت‌ها دولوله امتحانی حاوی آب و آب قند در طرفین جعبه‌ها قرار داده میشود بهتر است حمل پارازیت رابه نقاط دور بوسیله هواپیما و یا شبانه با اتومبیل انجام داد زیرا گرما و تابش آفتاب روز باعث تلفات کلی پارازیت‌ها میگردد.

۲- عملیات نقشه برداری و تعیین درجه آلودگی مزارع قبل از انتشار پارازیت

بدو آقراء و مزارع مورد نظر را نقشه برداری نموده پس از تعیین سطح کشت و وضعیت محصول (گندم و جو) بالاخره تاریخ ریزش و همچنین تعداد تراکم سن و تخم‌سن در هر متر مربع تعیین و سپس بانتشار پارازیت مبادرت میگردد چنانچه در هر متر مربع تعداد سن ۲ - ۴ عدد باشد در هر هکتار آلوده تا ده هزار عدد پارازیت رها میشود.

۳- عملیات رها کردن پارازیت - در صورتیکه پارازیت‌های بالغ را بخواهند در مزارع

انتشار دهند جعبه‌های حاوی پارازیت را در مزارع منتخبه باز کرده و در داخل مزرعه با قدم آرام جعبه‌ها برده تا تمام پارازیت‌ها منتشر شوند برای انتشار تخم‌سن پارازیت‌ته نزدیک بانفجار باید برگهای حاوی تخم هر جعبه را سه قسمت کرده در پاکتهای کاغذی یا مقوایی سرباز قرارداد از بوته گندم یا جو یا ریسمانیکه از پاکت گذرانده شده آویزان نمایند تا بتدریج منفجر و منتشر شوند. پارازیت‌های رها شده در طبیعت بلافاصله در جستجوی تخم‌سن برآمده بمحض مشاهده آن فوراً روی تخم‌سن نشسته و بتخم‌ریزی و پارازیت‌ته کردن آن مبادرت می‌ورزند بدین ترتیب پس از مدتی پارازیت‌های رها شده و همچنین پارازیت‌های منفجر شده از تخم‌های سن در مزارع خواهند توانست کلیه تخم‌سنهای يك ناحیه را از بین برده و بمزارع و قراء نزدیک رفته عمل مبارزه و تخم‌ریزی را روی سایر تخم‌سنهای مزارع نزدیک و مجاور ادامه دهند.

نکاتی که در پرورش تلموس باید مورد توجه قرار گیرد بشرح زیر میباشد:

- ۱ - اطاق تربیت پرازیت باید کاملاً روشن و رو بآفتاب باشد.
- ۲ - در صورتیکه بخواهند تخم سن های پرازیته شده را در مدت ۱۰ - ۱۲ روز منفجر نمایند درجه حرارت اطهاقهای تلموس باید بین ۲۴ - ۲۶ درجه سانتیگراد و رطوبت ۵۵ - ۶۰ باشد ولی اگر بخواهند که تفریح تخم سنها را بمدت ۲۰ - ۳۰ روز بتعویق اندازند بایستی درجه حرارت را بین ۱۲ - ۱۶ درجه سانتیگراد تنظیم نمایند.
- و در هر حال تعویق تفریح تخم سن نباید از یکماه تجاوز نماید زیرا در اثر بررسیهایی که بعمل آمده شفیله های تلموس در داخل تخم سن پس از یکماه اگر خارج نشوند خفه شده از بین میروند. و این آزمایش در سال آینده بطور دقیق مورد بررسی قرار خواهد گرفت.
- ۳ - چون تلموس های نر ۲۴ - ۴۸ ساعت قبل از تلموسهای ماده از تخم سنها خارج میشوند لذا برای اطمینان از عمل جفتگیری تلموسها لازم است تا آخر تفریح تمام تخم سنها تلموس های نر و ماده مخلوط باهم در داخل جعبه های پرورش تلموس نگهداری شوند تا عمل جفتگیری آنها کامل شود سپس آنها را خارج نموده و برای پرازیته کردن سایر تخم سنها مورد استفاده قرار میدهند.
- ۴ - لوله هایی که برای خارج کردن تلموس از جعبه مورد استفاده قرار میگیرند باید کاملاً تمیز و خشک باشند زیرا در اثر رطوبت و یا کثافت اغلب تلموسها خفه شده از بین میروند.
- ۵ - در داخل لوله تعداد تلموس نر و ماده بایستی از ۲۰۰ - ۳۰۰ عدد تجاوز نکند زیرا در اثر تراکم زیاد پرازیتها دورهم جمع شده روی همدیگر بالا و پائین میروند و در نتیجه دست و بال آنها شکسته و غیر قابل استفاده میگردند.
- ۶ - تلموسها را نباید در لوله ها بیش از ۳ یا ۴ ساعت نگهداری نمود و بایستی فوراً به داخل جعبه ها که دارای فضای وسیعتری هستند انتقال داد تا از مواد غذائی (لوله آب قند که در ظرفین جعبه ها قرار دارد) استفاده نمایند.
- ۷ - برای استفاده از وجود تلموسها بمنظور پرازیته کردن تخم سنها باید مراقبت نمود که تغذیه آنها کامل شده باشد.
- ۸ - موقع رها نمودن تلموسها در جعبه بر روی تخم سنها باید تعداد تقریبی نر و ماده را تعیین نمود.

شیارهای طولی است اکوسون دارای نقطه‌های کمر ننگ و چین خوردگی است قاعده حلقه‌های اول و دوم شکم در امتداد شکم دارای خطوط کمر ننگ میباشد.

کناز جلویی حلقه دوم دارای فرورفتگی هائی است که ذریک ردیف واقع شده اند طول بدن ۱ - ۱/۵ میلیمتر است (مشخصات مذکور از مجله سن و پارازیت‌های آن بقلم آقای الکساندرف نقل شده است).

۲- ازدیاد و تکثیر پارازیت - در جعبه‌های پرورش پارازیت سن که بابعاد ۳۵×۴۰×۵

سانتیمتر تهیه شده و دارای درب شیشه‌ای کشویی میباشد و در طرفین آن سوراخهائی برای قراردادن لوله‌های محتوی آب قند و آب بمنظور تغذیه پارازیت و تأمین رطوبت داخل جعبه‌ها تعبیه شده است صفحات حاوی تخم‌سن را جای داده و برای هر ۲۰-۳۰ تخم يك پارازیت ماده جفت‌گیری کرده بارورها میگردد (در صورتیکه تعداد پارازیت زیاد و تخم‌سن کمتر از حد معینی باشد هر تخم سن چند بار مورد حمله پارازیت های ماده قرار میگیرد بطوریکه بین پارازیتها برای تصاحب تخم‌سن مبارزه‌ای شروع و هر يك از تلموسها برای تفوق یافتن بردیگری بوسیله شاخکها و فکین بمبارزه پرداخته و کوشش میکنند که تخمها را از چنگ رقیب خود بیرون آورند و اینعمل دوزخ دارد اول اینکه شاخک و بالهای عده زیادی در اثر این زدو خورد شکسته و از بین رفته غیر قابل استفاده میگردند دوم اینکه عمل پارازیت‌ه کردن بطور غیر عادی انجام گرفته و در نتیجه ممکن است تعداد زیادی از تخم سنها پارازیت‌ه نشده و پوره سن خارج گردد).

تلموسهای رها شده در جعبه‌های حاوی تخم‌سن بلافاصله شروع بکوش نموده به پارازیت‌ه کردن مشغول میشوند و پس از ۳-۴ روز رنگ تخم‌سنهای پارازیت‌ه شده تغییر یافته برنگ شیری یا بنفش کمرنگ درمیآیند در اینموقع باید تلموسهای ماده را از جعبه خارج و به جعبه دیگری برای پارازیت‌ه کردن انتقال داد. و اینعمل را تا تخم‌ریزی کامل پارازیتها بایستی ادامه داد.

بیرون آوردن پارازیتها از جعبه پرورش بوسیله قراردادن لوله‌های آزمایشی که در سوراخهای طرفین جعبه تعبیه شده انجام میگیرد و برای این کار بایستی روی شیشه جعبه را با پارچه مشکی پوشانیده تا داخل جعبه تاریک شود پارازیتها از محل تاریک بدخل لوله‌های امتحانی که دارای روشنائی هستند روانه میشوند با این ترتیب لوله‌ها مرتباً از پارازیتها پر شده و متصدی مربوطه آنها را بالوله‌های خالی تعویض نموده و لوله‌های پر از پارازیت را بدخل جعبه‌های دیگر منتقل مینماید.

جمع آوری شده از صحرارا بطور انفرادی در داخل لوله‌های امتحانی بدقت بالوپ مورد معاینه و تشخیص قرارداد نمونه‌های *M. vassilievi* Mayr. و *Microphanurus semistriatus* Nees را که فعالتر از سایرین هستند انتخاب نموده در لوله‌های آزمایشی فعالیت و قوه تکثیر آنها را بشرح زیرین مورد بررسی آزمایش قرارداد :

برای این کار در داخل هر لوله امتحانی تمیز یک عدد تلنموس قرارداد روزانه يك برگ تخم سن تازه (محتوی چهارده دانه تخم) در لوله مزبور قرار میدهند و این عمل آنقدر ادامه داده میشود تا قوه پارازیته کردن پارازیت از بین رفته و پارازیت تلف شود سپس از نسل تلنموسهاییکه بیش از سایرین توانسته اند تعداد زیادتری از تخم‌سن‌ها را پارازیته نمایند برای ازدیاد از جعبه‌ها انتخاب میشوند .

طبق مطالعاتیکه بعمل آمده يك زنبر *M. semistriatus* Nees در محیط آزمایشگاه توانسته است از ۳۵ - ۱۳۱ عدد تخم‌سن را پارازیته نماید .

در ناحیه ورامین دو نوع پارازیت *M. semistriatus* و *M. vassilievi* دیده شده است و این دو نوع پارازیت بوسیله خصوصیات زیرین از هم تشخیص داده میشوند :

نوع *M. vassilievi* Mayr. که رنگش سیاه و بالهای آن اندکی بور است رنگ پاها زرد مایل بقرمز و *Coxa* سیاه رنگ است سر آن عریضتر از سینه و از نقطه‌ها و چین‌های موجدار پوشیده شده است شاخکهای ماده از ۱۱ بند تشکیل شده که ۶ بند آخری آنها بتدریج بزرگ شده و به ته سنجاق شبیه میگردد .

شاخکهای نر دارای ۱۲ بند است سینه وسط قدری شفاف و در قسمت عقب آن دوشیار کوتاه کاملاً نمایان وجود دارد حلقه دوم شکم دارای خطوط کمرنگ در امتداد طول میباشد درازی بدن حشره نامبرده ۱/۱ میلیمتر است .

نوع *M. semistriatus* Nees. که سیاه رنگ و ساق پاهای جلویی و قاعده ساقهای وسطی و عقبی و تمام پنجه‌ها زرد کمرنگ است سر عریضتر از سینه و عرض آن بمراتب از طولش بیشتر است شاخکهای ماده از ۱۱ بند تشکیل شده که ۶ بند آخر آنها بزرگتر و شبیه به ته سنجاق میباشد شاخکهای نر مرکب از ۱۲ بند است پشت سینه وسط اندکی چین خوردگی دارد و فاقد

آزمایش دوم - برای تعیین مقاومت تخم سن در درجات حرارت های مختلف دره‌های آزاد
آزمایشی بعمل آمد نتیجه آن در جدول زیرین نشان داده میشود :

مدت توقف تخم سن دره‌های آزاد	درجه حرارت ه‌ای آزاد		تعداد تخم سن بدانه	تخم سن پارازیت شده		تخم سن که پوره از آن خارج شده	
	مینیم	ماکزیم		فاسد نشده	فاسد شده	فاسد نشده	فاسد شده
۲ روزه	- ۹/۵	+ ۱/۵	۵۶	-	۲۸	-	۲۸
» ۳	- ۹/۵	+ ۳	»	-	۲۸	-	۲۸
» ۴	- ۴/۵	+ ۵	»	-	۲۸	-	۲۸
» ۵	- ۱/۵	+ ۵	»	-	۲۸	-	۲۸
» ۶	- ۲/۵	+ ۷/۵	»	۱	۲۷	۲	۲۶
» ۷	- ۲/۵	+ ۸	»	۱	۲۷	۳	۲۵
» ۸	- ۱/۵	+ ۷	»	۱	۲۷	۳	۲۵
» ۹	- ۲	+ ۷	»	۱	۲۷	۳	۲۵
» ۱۰	- ۱/۵	+ ۷	»	۱	۲۷	۳	۲۵

برای اینکار مقداری تخم سن دره‌های آزاد قرارداد و روزانه ۴ برگ آنرا بداخل
آزمایشگاه که درجه حرارت آن ۲۴-۲۶ درجه سانتیگراد بوده است انتقال داده و برگ لوله
بمنظور پارازیت شدن در اختیار تلموسهای ماده جفتگیری کرده قرار داده و دو برگ دیگر را در لوله
علیحده بمنظور تعیین مقاومت نطفه تخم سن قرار داده میشد پس از ۱۰-۱۲ روز تخم سنهای پارازیت
شده در لوله اولی از تخم خارج شده و شروع بفعالیت مینمودند و هیچگونه تغییر و اختلافی با
تلموسهای دیگر (از نظر تخم‌ریزی و تغذیه) نداشتند.

از لوله دومی پوره سنها خارج میشد و چون وسایل پرورش پوره سن در آزمایشگاه موجود
نبود لذا مطالعه لازم درباره فعالیت اینگونه پوره سنها بعمل نیامده است.

۶ - پرورش و ازدیاد پارازیت

۱ - تشخیص و انتخاب تلموسهای جمع آوری شده از صحرا - بایستی تلموسهای

۳ - هنگام قراردادن تخم سن دریخچالها بایستی تخم سنها چسبیده شده روی صفحات کاغذ را مورد معاینه دقیق قرارداد تا چنانچه تخم سن کهنه و یا فاسد شده مشاهده گردد زیر آنها را بامداد علامت گذاری و در موقع خارج نمودن تخم سنها از یخچال صحت کاریخچال برای کارکنان آزمایشگاه روشن باشد.

بررسی و آزمایشهاییکه درباره نگهداری تخم سن بعمل آمده است :
آزمایش اول - آزمایشگاه تهران موفق شده است که تخم سن سالم را مدت ۱۰۸ روز دریخچالیکه (یخچال چوبی ساخته شده تهران) درجه حرارت آن مابین ۲ - ۴ درجه سانتیگراد بوده است با تلفات جزئی نگهداری نماید و جدول پائین نمایش آزمایش اول را نشان میدهد .

تاریخ گذاشتن تخم سن دریخچال	تاریخ پارازیته کردن تخم	مدت توقف دریخچال به روز	تعداد تخم سن	پارازیته شده	پارازیته نشده
۱۳۲۸/۱۰/۱۱	۲۸/۱۱/۱۱	۳۰	۴۲	۴۲	-
» »	۱۱/۱۶	۳۵	۴۲	۴۲	-
» »	۱۱/۲۱	۴۰	۳۸	۳۸	-
» »	۱۱/۲۶	۴۵	۴۲	۴۰	۲
» »	۱۲/۱	۵۰	۳۸	۳۷	۱
» »	۱۲/۶	۵۵	۴۲	۳۲	۱۰
» »	۱۲/۱۱	۶۰	۴۲	۴۲	-
» »	۱۲/۱۶	۶۵	۴۲	۴۰	۲
» »	۱۲/۲۱	۷۰	۴۲	۴۱	۱
» »	۱۲/۲۶	۷۵	۴۲	۴۲	-
» »	۲۹/۱/۲	۸۰	۳۹	۳۴	۵
» »	۲۹/۱/۷	۸۵	۴۲	۴۱	۱
» »	۲۹/۱/۲۰	۹۸	۳۳	۳۳	-
» »	۲۹/۱/۲۷	۱۰۵	۱۲۳	۱۱۹	۴

۵ - تخم سنهای جمع آوری شده با فاصله باید بقسمت تهیه تلنموس تحویل شود چون توقف زیاد تخم سن در اطاقهای گرم پرورش سن باعث رشد و نمونطفه تخم سن شده و بالطبع تخم سننها فاسد و غیر قابل استفاده خواهند شد. هنگام جمع آوری و تحویل و شمارش تخم سن ها بایستی دقت نمود دانه های تخم سن از روی برگ کنده شده و صده نهیند .

۶ - تهویه اطاقها روزانه یکدفعه در موقع ظهر که هوای محیط خارج گرم است بایسد انجام گیرد . سنهای مرده اطاقها را هر روز صبح جمع آوری و شمارش نموده پس از تعیین تعداد تلفات (طبیعی و غیرطبیعی به علت لگد مال شدن) بخارج اطاق حمل و در زیر خاک دفن نمایند تا از تولید عفونت اطاقها جلوگیری گردد .

۷ - درجه حرارت اطاقها و همچنین تاریخ شروع جفتگیری و تخمیزی و مقدار تخم سن هر اطاق روزانه باید درجد اول مخصوصیکه نمونه آن در آخر این گزارش پیوست است ثبت و یاد داشت گردد .

۵ - طرز چسبانیدن تخم سن روی کاغذ و نگهداری آن در داخل یخچالها

۱ - باید تخم سنهای جمع آوری شده هر روز را روی صفحه های کاغذ سفیدیکه باندازه نصف کف جعبه پرورش تلنموس میباشد با سریش چسبانیده تعداد تخم و تاریخ تخمیزی را در آخر هر صفحه یاد داشت نموده و پس از خشک شدن (اگر قبل از خشک شدن کاغذ حاوی تخم سن بداخل یخچال انتقال داده شود تخم سننها کپک زده و فاسد خواهند شد) صفحات حاوی تخم سننها را در داخل پوشه ایکه روی آن تاریخ تخم سن و مقدار تخم سن جمع آوری شده روز یاد داشت شده قرار داده در داخل یخچالهاییکه درجه حرارت آنها از ۲ - ۴ درجه بالای صفر باشد نگهداری شوند .

برای اطمینان از صحت کار یخچال باید از ترمو گراف یا میزان الحرارة ما کزیم و مینیمم استفاده نمود .

۲ - بایستی مرتباً کارمندان فنی آزمایشگاه کار گرانیرا که مشغول چسبانیدن تخم سننها روی کاغذ ها میباشند سر کشی نموده مورد با زرسی قرار دهند زیرا چسبانیدن تخم سن و شمارش آن که کار یکنواخت و خسته کننده ای میباشد سبب میشود اغلب از کار گران در موقع بردن برگهای حاوی تخم سن و چسبانیدن و شمارش آنها مقداری از تخم سننها را در اثر بی مبالائی زمین ریخته ازین ببرند و در نتیجه مقدار تخم سن تحویلی اطاقها با مقدار تخم سن موجودی یخچالها اختلاف پیدا کرده و حساب دفاتر آزمایشگاه را بهم زده و در آخر دوره عملیات آزمایشگاه مقدار موجودی تخم سن نقصان یافته و بالطبع میزان تلنموس حاصله آزمایشگاه کمتر خواهد بود .

نبود در اثر بررسی آقای کوثری نوارهایی از کاغذ بعرض ۵ - ۶ میلیمتر (تقریباً بعرض سینه سن) وسیله نخهای پرک در روی جعبه های گندم آویزان گردید سنها مرتباً روی نوارهای کاغذی حرکت کرده و در مواقع تخم ریزی با دستهای خود محکم بنوارهای کاغذی چسبیده و تخم ریزی مینمودند مقایسه اینکه در سال ۲۹ بعمل آمد نشان داد که ۵۰٪ سنها تخمهای خود را در روی نوارهای کاغذی و ۴۰٪ روی برگهای گندم و بقیه در اطراف جعبه ها و یا روی پارچه تنزیب و دیوار ریخته بودند علیهذا کارگران باید سعی نمایند همینکه جفتگیری سنها آغاز گردید همه روزه کاغذهای آویزان شده و برگهای گندم را بدقت بازدید نموده و تخم سنها را با کمال دقت و احتیاط جمع آوری نمایند نکات زیر در تهیه و تجهیز اطاق پرورش سن بایستی رعایت شود:

۱ - اطاق تربیت سن را بایستی روبه آفتاب و روشن و در جای بی سروصدائی انتخاب نمود زیرا بین ۱۲ اطاق که شرایط آنها از همه جهت باهم یکی بوده میزان تخم ریزی سنهاییکه در اطاقهای روشن در قسمت داخلی آزمایشگاه در محیط تقریباً بی سروصدائی قرار گرفته بودند بیش از اطاقهای مشرف بخیابان که بواسطه عبور و مرور وسائط نقلیه صدای زیادی تولید میشد بوده است . مقایسه اینکه از اطاق شماره ۱۲ که در داخل حیاط و تقریباً در محل بی سروصدا واقع بوده با اطاق شماره ۲ که شرایط آن تقریباً مساوی باهم بودند از نقطه نظر برداشت تخم سن بعمل آمده است در اولی روزانه از ۱۰۰۰ - ۳۰۰۰ برگ تخم سن در دومی از ۲۰۰ - ۱۰۰۰ برگ جمع آوری میگردد و این تفاوت نشان میدهد که تربیت سن بمنظور تخم ریزی آن بایستی در محیط بی سروصدائی انجام گیرد .

۲ - در موقع کار کردن و جمع آوری تخم سن باید دقت نمود نوارهای کاغذی که روی جعبه های گندم آویزان شده تکان نخورند زیرا در اثر تکان جزئی سنها از روی کاغذ بزمین ریخته و باعث تعویق تخم ریزی آنان خواهد شد .

۳ - جعبه های گندم اطاقها را همه روزه باید عوض نموده و جعبه های جدید محتوی گندم سبز و تازه بجای آنها قرارداد .

۴ - حرارت اطاقها باید ۲۷ - ۳۰ درجه سانتیگراد و رطوبت آن بین ۶۰ - ۷۰ درجه باشد و تنظیم رطوبت اطاق ها بوسیله آبپاشی در کف اطاقها (با سمپاش اتوما کس) و تنظیم درجه حرارت بوسیله بخاریهای نفتی انجام گردد .

۳- کاشت گندم در جعبه ها بمنظور تغذیه سنه‌ها

برابر بررسی‌هاییکه در ظرف سه سال اخیر شده اینطور نتیجه بدست آمده است که :
اولاً - برای هر اطاق که گنجایش ۲۵۰۰۰ عدد سن دارد حداقل تعداد ۲۱ عدد جعبه چوبی
که (بابعاد ۶ × ۳۵ × ۴۰ سانتیمتر) در داخل آن گندم کاشته شده است باید قرارداد .
ثانیاً - برای اینک گندم‌ها زودتر سبز شده بمصرف تغذیه برسند بهتر است قبلاً ۲۴ ساعت
بذر گندم را خمیس نموده و بعداً بمصرف کاشت برسانند .

ثالثاً - در داخل هر جعبه بمیزان ۸۰ - ۹۰ گرم بذر کاشته شود و در موقع کاشتن و آبیاری
باید دقت نمایند گندم‌ها یکدست کاشته شده سله نبسته و یکنواخت سبز نمایند و همینکه ساقه‌های
گندم با ارتفاع ۸ - ۱۲ سانتیمتر-رسند برای تغذیه سنه‌ها در اطاقها قرارداد داده شود .

۴- تربیت سن بمنظور تخم‌ریزی جهت ازدیاد پارازیت

در اطاقهاییکه درجه حرارت آنها بین ۲۷-۳۰ درجه سانتیگراد و رطوبت آن ۶۵-۷۰
تنظیم شده سنهای جمع‌آوری شده از کوه‌رها میگردند و برای اینکار قبلاً جعبه‌های محتوی سن را
بداخل اطاق حمل و در وسط جعبه‌های گندمیکه در کف اطاق چیده شده است قرار میدهند .
سنه‌ها در اثر حرارت اطاق بیدار شده و از روی نوارهای کاغذی که جعبه‌های گندم
را بجعبه محتوی سن مربوط میسازد بمنظور تغذیه از جوانه‌های تازه و سبز گندم روانه میشوند
اینعمل علاوه براینکه از شکسته شدن شاخک‌ها و دست و پا و زخمی شدن سنه‌ها جلوگیری مینماید
تسهیل کار کارگر فراهم میکند در روزهای اولیه نظر باینکه سنه‌ها بمحیط مصنوعی آزمایشگاه
آشنا نیستند پیوسته سعی مینمایند باطراف اطاق پراکنده شده و فرار نمایند بدینجهت کارگران
مسئول باید سنه‌های پراکنده شده در کف اطاقها را با کمال دقت و مراقبت جمع‌آوری نموده روی
گندم‌ها قرار دهند البته پس از ۲ - ۳ روز سنه‌ها بمحیط آزمایشگاه عادت نموده و دیگر پراکنده
نخواهند شد .

سنه‌های رها شده در اطاقها پس از ۳ - ۴ روز بطور تك تك جفتگیری نموده و از ساقه‌های
سبز گندم تغذیه میکنند در روزهای ششم و هفتم جفتگیری عمومی آنها شروع شده و در روزهای
یازدهم و دوازدهم تخم‌ریزی سنه‌ها آغاز میگردد. چون سنه‌ها عموماً در روی برگهای گندم هم در صحرا
و هم در آزمایشگاه تخم‌ریزی مینمایند و برگهای ۲۱ جعبه گندم برای ریزش تخم سن باندازه کافی

را نمود. بنابراین آزمایشگاه تصمیم گرفت در سال ۲۷ فصل جمع آوری را بتعویق بیندازد.

۲ - جمع آوری در سال ۳۲۷ - در سال ۳۲۷ آزمایشگاه مأمورین فنی مطلع خود را در نیمه دوم آذرماه برای جمع آوری پارازیت بورامین اعزام نمود بواسطه شروع سرما و ریزش برگ درختان کلیه پارازیتها در قسمتهای زیرین پوست تنه درختان (چنار - نارون - زرد آلو) پناهنده شده و بخواب زمستانی رفته و هیچگونه فعالیتی از خود نشان نمیدادند نقص این موقع جمع آوری در نتیجه عمل معلوم شد که اولاً چون تلنموسها کاملاً بخواب رفته و در حالت انحاء میباشند در موقع شکافتن پوست درخت برای جمع آوری عده زیادی از آنها در اثر فشار کارد شاخک وبالشان شکسته (و یا اصلاً له میشوند) و غیر قابل استفاده میگردد. ثانیاً چون فصل بارندگی شروع و هوا بسیار سرد و زمینها مرطوب میباشند عملیات جمع آوری تلنموس با اشکالات فراوان مصادف و در نتیجه راندمان کار کمتر میشود.

بعقیده آزمایشگاه بهترین موقع حذفاصل این دو تاریخ باید برای جمع آوری انتخاب شود.

۳ - جمع آوری در سبب ۲۸ - از تاریخ ۲۸/۸/۲۴ لغایت ۲۸/۹/۴ مأمورین اعزامی آزمایشگاه برای جمع آوری تلنموس اعزام گردیدند در اینموقع تلنموسها بمقادیر زیاد در لای پوست درختان و بطور تكت تكت در روی برگهای ریخته شده در پای درختان بخصوص برگهای لوله شده درخت نارون که هنوز در روی درختان مانده بود جمع شده بودند و بتعداد زیاد جمع آوری گردید. بررسی سه ساله نشان داد که:

اولاً - بهترین موقع جمع آوری پارازیت در اواخر نیمه دوم آبان ماه میباشد.

ثانیاً - پارازیتها بطرف قرائیکه دارای آب و درخت فراوان میباشند (بخصوص در درختانیکه کنار جوی آب قرار گرفته اند) برای گذراندن زندگانی زمستانه خود هجوم آورده زیر پوستهای درختان پناهنده میشوند.

ثالثاً - تراکم پارازیتها در لای پوست درختان (در ورامین) در درجه اول نارون و چنار و در درجه دوم درختان میوه و در اصفهان در زیر پوست درختان بیدم دیده شده است.

رابعاً - در جستجو و بررسی هائیکه از آبادیهای ورامین بعمل آمد معلوم گردید پارازیتها در درجه اول در لای پوست درختان شریفآباد که آب و درخت فراوانی دارد و در درجه دوم در محمود آباد و در ورامین و چیتو پناهنده میشوند.

روی این اصل آزمایشگاه برنامه جمع آوری سن را طوری تنظیم نمود که حداقل در پایان هر هفته مقدار معین و مورد نیاز سن جمع آوری و با آزمایشگاه تحویل و در کلیه اطاقها به نسبت کمی و زیادی احتیاج به تعداد معینی (در حدود ۵۰۰۰ - ۲۵۰۰۰) عدد تقسیم میشد ولی اجرای این عمل مصادف با اشکالات زیاد (مثلاً باریدن برف، باد، یخبندان و کولاک) میگردد و مأمورین و کارگران جمع آوری سن در کوه متحمل مشقات و صدمات فراوان میشدند.

۲- جمع آوری پارازیت در پائیز از صحرا برای ازدیاد در داخل آزمایشگاه

جمع آوری تلموس از صحرا بمنظور پارازیت نمودن تخم سن های حاصله آزمایشگاه برای مبارزه با سن در بهار سال بعد - برابر بررسیهایی که در پائیز سالهای ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ به عمل آمده است مواقع جمع آوری تلموس از اوایل آبان ماه شروع و در اواخر آذرماه خاتمه پیدا میکند طرز جمع آوری تلموس و پیدا کردن محل زمستانه آن که بوسیله مأمورین فنی اداره کل بررسیها در سالهای ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ بعمل آمده بشرح زیر میباشد :

۱- جمع آوری پارازیت از صحرا در پائیز سال ۱۳۲۶ برای پیدا کردن محل زمستانه تلموس اولین مرتبه در ورامین (محمود آباد) توسط مأمورین فنی اداره کل بررسیها اقدام بعمل آمد و در نتیجه معلوم شد تلموسهای ماده بارور پس از تغذیه کامل باطراف برگهای درختان چنار - نارون - زبان گنجشک و بندرت در روی درخت زردآلو پناه میآورند و چون هوا با اندازه کافی هنوز سرد نمیشد پارازیتها با فعالیت کامل بزندگی خود روی برگها ادامه میدهند.

برای جمع آوری پارازیتها پارچه سفیدی در زیر درختان پهن کرده و یک نفر درخت را تکان میدهد و در نتیجه مقدار زیادی برگهای درختان توام با پارازیتها و سایر حشرات روی پارچه سفید میریزد و چون رنگ پارازیتها سیاه میباشد با سانی آنها را پیدا نموده و با قراردادن لوله های امتحانی در روی آنها عده زیادی را جمع آوری و بداخل جعبه های پرورش تلموس رها میکنند (داخل جعبه ها را با برگها و پوست های خشک درختان نارون چنار و غیره پر مینمایند که تلموسها بطور طبیعی بتوانند در زمستان بزندگی خود ادامه دهند) عیب این نوع جمع آوری در اثر معاینه معلوم شد که چون تلموسها هنوز بخواب نرفته و فعالیتی از خود نشان میدهند در موقع ریزش برگها پارازیت های فعال فرار نموده عده کمی که فعالیتشان کمتر از سایرین است روی پارچه میریزد و معلوم است که تلموسیکه فعالیت آن کمتر میباشد در آزمایشگاه نمیتوان از وجود آنها حدا کثر استفاده

که از باد و باران محفوظ بود نگهداری میشدند و روی احتیاجات آزمایشگاه بطور متناوب بتهران حمل و در اطاقها را میگردیدند این قبیل سننها پس از رها شدن در اطاقها قبل از جفتگیری و تخمیزی بمیزان ۳۰ - ۵۰٪ تلفات میدادند و در نتیجه بررسیهاییکه بعمل آمد علل تلفات سننها بشرح زیر بوده است :

الف - سننها پس از خواب رفتن در مواقع جمع آوری دوباره بیدار شده و در داخل جعبهها در لای بر گهای خشك قرار میگرفتند و چون جعبهها دو باره در مناطق سرد قرارداد میشدند مجدداً بخواب رفته و در دفعه سوم موقعیکه از کوه با آزمایشگاه حمل و در اطاقها را میگردیدند برای بار سوم بیدار شده و روی اصل ناراحتی عده زیادی از سننها تلف شده و از بین میرفتند .

ب - با اینکه در موقع جمع آوری تعداد کمی سن در داخل جعبههای چوبی قرارداد میشد باز تراکم آنها بطور طبیعی نسبت به زیر بوته های کوه (در کوه معمولاً زیر بوتهها از ۲ - ۱۰ عدد میباشد) زیادتر میگردید و این تراکم نسبی در تلفات آنها بی تأثیر نبوده است .

ج - ماندن مدت زیاد سننها در داخل جعبه هائیکه در کوه نگهداری میشدند و همچنین تغییر درجه حرارت زیر چادر و داخل جعبهها نیز موجب از بین رفتن سننها میگردید .

بمنظور جلوگیری از این تلفات آزمایشگاه تهران در عملیات جمع آوری سن تجدید نظر نمود و برای آزمایش يك پارتی سن به تعداد ۲۵۰۰۰ عدد در همان روزیکه جمع آوری شده بدخل آزمایشگاه انتقال داد و پس از رها نمودن سننها دو نفر کارگر مطلع ورزیده را با یکنفر از کارمندان فنی مأمور بررسی وضعیت عمومی آنها نمود که در نتیجه مشاهدات زیر بدست آمد :

الف - پس از سه تا چهار روز جفتگیری عمومی شروع شد .

ب - تلفات سننها از ۳۰ - ۵۰٪ بمیزان ۱۰ - ۲۰٪ تنزل یافت .

ج - فعالیت سننها بسیار خوب و مرتباً تغذیه مینمودند .

د - تخمیزی سننها به میزان خیلی زیاد اضافه گردید بطوریکه از اطاقیکه همه روزه حداکثر ۸۰۰ - ۱۰۰۰ برگ (هر برگ ۱۰ - ۱۴ دانه) جمع آوری میشد به ۱۵۰۰ - ۳۰۰۰ برگ افزایش یافت . و در نتیجه در بهار سال ۱۳۲۹ آزمایشگاه با وسایل موجوده سال ۲۸ توانست تعداد ۱۲۶۰۰۰۰۰ پرازیت تهیه نماید . در صورتیکه در سال ۲۸ با همان وسایل ۵ میلیون پرازیت تهیه شده بود .

گزارش فنی آزمایشگاه بیولوژی سن تهران در سال ۱۳۲۹

بین آفات بیشمار کشاورزی سن گندم *Eurygaster integriceps* Put خطرناکترین آفت غلات میباشد که همه ساله خسارت زیادی بمحصول غله کشور مخصوصاً گندم وارد میسازد وزارت کشاورزی ضمن بررسی و جستجوی طرق مبارزه اساسی برای از بین بردن این آفت طرز مبارزه بیولوژی سن بوسیله زنبور تلنموس *Telenomus* را نیز مورد مطالعه قرارداد و برای انجام این منظور از سال ۱۳۲۶ با تشکیل و تأسیس آزمایشگاه مخصوصی به تربیت و تکثیر این حشره مفید اقدام نمود. نتایج مطلوبه حاصله ازطریق مبارزه بیولوژی که در کشور ایران برای نخستین بار بمرحله آزمایش و عمل گذارده شد ایجاب کرد که دامنه عملیات در سالهای طغیان سن توسعه و در تمام نواحی سن خیز کشور مبارزه بیولوژی توأم با سایر طرق مبارزه (درپائیز جمع آوری سن در کوه و در بهار جمع آوری سن مادر در مزارع) تعمیم داده شود و چون راجع به بیولوژی و خصوصیات سن و تلنموس در شماره های ۷۵ و ۷۶ و ۸۰ مجله آفات و بیماریهای نباتی اداره کل بررسیهای وزارت کشاورزی بقلم آقای الکساندر کارشناس فنی به تفصیل مقالاتی نوشته شده است در این گزارش فقط آزمایشها و طرز تجهیز اطاقها و تربیت پارازیت و انتشار آن در مزارع که در سال ۱۳۲۹ انجام یافته شرح داده میشود:

۱ - جمع آوری سن در کوه بمنظور تهیه تخم سن برای ازدیاد پارازیت

مسئله ای که در تربیت تلنموس مورد توجه آزمایشگاه بیولوژی تهران در ظرف سه سال عملیات قرار گرفت و قبلاً مطالعه کافی در این باره بعمل نیامده بود مواقع جمع آوری سن از کوه و حمل آن بآزمایشگاه و رها نمودن سنها در اطاقهای پرورش سن بود چه در سالهای ۲۶ و ۲۷ عمل جمع آوری سن در کوه قبل از باریدن برف و پس از بخواب رفتن زمستانه انجام میگرفت و سنهای جمع آوری شده را در جعبه های چوبی در داخل برگ و علفهای خشك جای داده و در مکان مناسبی از کوه زیر چادر

انتشار و جمع آوری : لنجان اصفهان V. 49

جنس. *Anthaxia* Esch.

(Dr. Obenberger تشخیص) - *A. salicis* F. var. - ۴۲

انتشار و جمع آوری : کرمانشاه (مهران V. 47)

جنس. *Chrysobothris* Esch.

Ch. sp. - ۴۳ انتشار و تاریخ جمع آوری : کرج VII. 47 (تشخیص میرصلواتیان)

تحت خانواده *Agrilinae*

جنس. *Agrilus* Curt. et Kies.

(Obenb. تشخیص) - *A. viridicoerulans* Mars. subsp. n. *esfandiarinus* Obenb. - ۴۴

انتشار و تاریخ جمع آوری : قزوین V. 48

لاروهای این حشره آفت دنباله خوشه های اصلی و فرعی پسته قزوین محسوب میشوند.

BIBLIOGRAPHIE

- 1 - Dr. Jan Obenberger : Bulletin de la Section Entomologique du Muséum de Prague XXI-XXII. 1943-1944 ; page 344-360
- 2- « ' » Bulletin de la Section Entomologique du Muséum de Prague XXIII. 1945; page 5 - 22
- 3 - A. Balachovsky et L. Mensil : Les insectes nuisibles aux plantes cultivées, 1935
- 4 - G. G. Jacobson : Les coléoptères de la Russie et l'Europe occidentale, 1905 St. Peterbourgue
- 5 - « ' » : Détermination des coléoptères. Moscou 1927, Lénigrad
- 6 - A. A. Richter : Détermination des insectes, partie de l'URSS européenne Moscou 1948, Lénigrad; page 383 - 397
- 7 - A. E. Brem : La vie des animaux. vol. II; page 299 - 302
- 8 - Dj. Afchar : Les insectes nuisibles aux arbres fruitiers en Iran (en persan)
- 9 - A. Davatchi : Les insectes nuisibles aux Plantes cultivées en Iran (en persan)

- (Obenberger تشخیص) - *S. leonhardi* Obenb. - ۲۸
انتشار و تاریخ جمع آوری : ارسنجان IX. 47 شیراز XI. 47
(Obenberger تشخیص) - *S. fairmairei* Mars. - ۲۹
انتشار و جمع آوری : شیراز XI. 47
(Obenberger تشخیص) - *S. luristana* var. *parsa* Obenb. - ۳۰
انتشار و جمع آوری : خوار V. 49
(Obenberger تشخیص) - *S. mesopotamica* Mars. - ۳۱
انتشار و تاریخ جمع آوری : خراسان (تربت حیدری V. 48)
(Obenberger تشخیص) - *S. cambyes* Obenb. - ۳۲
انتشار و جمع آوری : فتح آباد کرمان VI. 46
(Obenberger تشخیص) - *S. sculpticollis* Heyden. var ? - ۳۳
انتشار و تاریخ جمع آوری : کرمانشاه (مهران IV. 47)
(Obenberger تشخیص) - *S. aiax* var. *shahrudensis* Obenb. - ۳۴
انتشار و جمع آوری : شیراز VI. 47

جنس . *Lampira Lac*

- (Obenberger) - *L. gloriosa* Cast. et Gory. - ۳۵
انتشار و جمع آوری : قزوین VI. 49 اصفهان VI. 48

جنس . *Eurythyrea Sol*

- (Obenberger تشخیص) - *E. aurata* Pall. - ۳۶
انتشار و جمع آوری : گرگان (علی آباد VI. 48)

جنس . *Melanophila Esch.*

- (Alexandrov تشخیص) - *M. picta* decastigma ab. *caucasica* n. - ۳۷
انتشار و جمع آوری : خوزستان 1945
(Alexandrov تشخیص) - *M. picta* decastigma ab. *eriwana* Obenb. - ۳۸
انتشار و تاریخ جمع آوری : لنجان اصفهان IV. 49 رفسنجان VII. 45
(Alexandrov تشخیص) - *M. picta* decastigma ab. *multinotata* Pic. - ۳۹
انتشار و تاریخ جمع آوری : لنجان اصفهان IV. 49 خرم آباد VIII. 49
(Alexandrov تشخیص) - *M. picta* decastigma ab. *fascigera* Obenb. - ۴۰
انتشار و جمع آوری : لنجان اصفهان IV, V. 49
(Alexandrov تشخیص) - *M. picta* decastigma ab. *formosula* n. - ۴۱

(Alexandrov تشخیص) - *C. tenebricosa* A. Oliv. - ۱۸

انتشار و تاریخ جمع آوری : قزوین ۴۹ V. بروجرد ۴۷ VII. آذربایجان ۴۶ مازندران (بابل ۴۸ VII) اصفهان (کوه بیشه ۴۸ VI) خوزستان (رامهرمز ۴۶ V) روی درختان میوه .

جنس *Psiloptera* Sol. et Mars.

(Alexandrov.) - *P. argentata* Mannh. - ۱۹

انتشار و تاریخ جمع آوری : ورامین (احمد آباد ۴۷ VI و V) خوار ۴۹ V و IV فارس (دازاب ۴۵ X و IX) بلوچستان (خاش ۴۷ X) .

جنس *Cyphosoma* Mannh.

۲۰ - *C. sp.* - انتشار و تاریخ جمع آوری : حلیل آباد نیریز ۴۹ VII. روی گیاه

Salsola تشخیص میرصلواتیان .

جنس *Perotis* Spin.

(Alexandrov تشخیص) - *P. lugubris* F. - ۲۱

انتشار و تاریخ جمع آوری : قزوین ۴۹ VI و III فارس (کاکان ۴۹ VII) گلپایگان

. VII. ۴۳

جنس *Sphenoptera* Sol.

(Alexandrov تشخیص) - *S. beckeri* Dohrn. - ۲۲

انتشار و تاریخ جمع آوری : کرج ۴۷ VIII. ورامین ۴۷ VI. فیروز کوه ۴۷ VIII.

(Dr. Obenberger تشخیص) - *S. mniszechi* Mars. - ۲۳

انتشار و تاریخ جمع آوری : ورامین (قره آقاج ۴۸ و ۴۷ XII و X) - حاجی آباد قم

VII. ۴۹ ورامین VII. ۴۹ توجال III. ۴۸ فرق X. ۴۹

(Dr. Obenberger تشخیص) - *S. mniszechi* var. *elamita* Mars. - ۲۴

انتشار و تاریخ جمع آوری : جوزدان اصفهان ۴۸ X.

(Obenberger تشخیص) - *S. mniszechi* var. *minorita* Obenb. - ۲۵

انتشار و تاریخ جمع آوری : جوزدان اصفهان ۴۸ X.

(Obenberger تشخیص) - *S. coracina* Mars. - ۲۶

انتشار و تاریخ جمع آوری : جوزدان اصفهان ۴۸ X.

(Obenberger تشخیص) - *S. rangnowi* Ker. - ۲۷

انتشار و تاریخ جمع آوری : ارسنجان IX. ۴۷ شیراز XI.

لارو گونه های مختلف این جنس در ایران آفات مهم ریشه (سطح زیرین طوقه در خاک یا بالای آن) اکثر درختان میوه هسته دارو همچنین بید و تبریزی میباشد . لاروها در ریشه های درخت گودالها و دالانهائی درست نموده و تبدیل بشیره میشوند . گونه های معلوم این جنس بقرار زیر است :

۱۳ - *C. tenebrionis* L. - (تشخیص Alexandrov)

انتشار و جمع آوری : تهران (لواسانات 49 IV ورامین 47) مازندران (بابل 49 VI) قزوین 49 VI و 45 VIII خوار 48 V سمنان 45 V خراسان 43 خوزستان (اهواز 46 VII و VI) لاروها آفت مهم ریشه های درختان هسته دار (گوجه - زرد آلو - بادام - آلوغیره) و حشره کامل آفت جوانه های درختان جوان میوه میباشد .

۱۴ - *C. miliaris* Klug. - (تشخیص Alexandrov)

انتشار و تاریخ جمع آوری : تهران (قره آقاچ 47 VIII شهریار : کرد امیر 49 IV) کرمانشاه (مهران 47 V) فارس (آب رکن آباد 49 VII) لرستان (بروجرد 47 IX) خراسان (تربت حیدری 48 V بجنورد 47 V) اصفهان 48 V بلوچستان (سنگان خاش 46 V) ایرانشهر 49 V) کرمان (بندر عباس 47 X) لاروها آفت ریشه های درختان تبریزی (*Populus*) و *P. euphratica* (پی جوب) وید (*Salix*) میباشد .

۱۵ - *C. miliaris* Klug. subsp. *metallica* Pall. - (تشخیص Alexandrov)

انتشار و تاریخ جمع آوری : تهران (ارنکه 49 VI و 47 V ورامین 47 IV) - شیراز (کمهر 49 VII) لرستان (بروجرد 47 V خرم آباد 1943) لاروها آفت ریشه و طوقه درختان بید و تبریزی میباشد .

۱۶ - *C. carbonaria* Klug. subsp. *henningi* Mannh. - (تشخیص Alexandrov)

انتشار و جمع آوری : تهران (قره آقاچ 49 VI و 48 III) فارس (کاکان 49 VII فسا 46 VI) از روی درختان پسته .

۱۷ - *C. cariosa* Pall. subsp. nov. *iranica* Bogatchev. - (تشخیص Bogatchev.)

انتشار و تاریخ جمع آوری : قزوین 48 VI و III فارس (خانه کت نیریز 49 VII) کرمان 46 VI از روی درختان پسته (مراجعه شود به نشریه آفات و بیماریهای نباتی شماره ۴ سال ۱۳۲۶)

انتشار و تاریخ جمع آوری: تهران (احمدآباد VI. 49 و خوار V. 49 و رامین VI. 47)
لرستان (خرم آباد VIII. 49) خوزستان (اهواز VI. 48) حشره بالغ از گرده گل گندم
تغذیه میکند .

۷ - *J. laevicostata* Gory - (تشخیص Dr. Obenberger)

انتشار و جمع آوری: تهران (آبگرم VIII. 48 دماوند VIII. 48 مرونك VIII. 48 اسب چران
VII. 49 گیلیارد VII. 48 پاچالک VI. 48) لرستان (بروجرد IX. 49 خرم آباد IX. 46)
خراسان (تربت حیدری V-VI. 48) .

۸ - *J. distincta* Gory - (تشخیص Alexandrov)

انتشار و تاریخ جمع آوری: کرمانشاه (مهران IV. 47) خوزستان 1946 اهواز VII. 47

جنس *Julodella* A. Sem.

۹ - *J. zarudniana* A. Sem. - (تشخیص Dr. Obenberger)

انتشار و جمع آوری: خوار (ایوانکی V. 47)

تحت خانواده Polycestinae

جنس *Pseudocastalia* Kr.

۱۰ - *P. aegyptiaca* Gmel. et Mars. - (تشخیص Kaussari و Alexandrov)

انتشار و تاریخ جمع آوری: تهران 49 و VII. 47 فارس (حلیل آباد نیریز VII. 49)
آفت چوبهای ساختمانی درب و مبل و غیره میباشد .

جنس *Ptosima* Sol.

۱۱ - *P. undecimmaculata* Hrbst. - (تشخیص Kaussari و Alexandrov)

انتشار و تاریخ جمع آوری: تهران (دماوند VI. 48) قزوین VI. 49 و رامین VII. 49
اصفهان VI. 43 لارو آن آفت ساقه ها و شاخه های درختان میوه (زرد آلو ، گوجه ، بادام و غیره)
میباشد .

تحت خانواده Buprestinae

جنس *Buprestis* L.

۱۲ - *B. salomonii* J. Thoms. - (تشخیص Alexandrov)

انتشار و تاریخ جمع آوری: تهران VI. 48

جنس *Capnodis* Esch.

قطر و اندازه سوراخهای مجاری متناسب با بدن لاروها و قطر سوراخهای خروجی متناسب با بدن حشره کامل است. یعنی یکطرف سوراخ خروجی هموار و بشکل پشت سوسك و طرف مقابل آن قوسی شکل و متناسب با طرف شکمی است.

اغلب سوسكهای بالغ از جوانه‌ها یا گرده گل نباتات مختلف تغذیه نموده و بیشتر بخزانه کاری و درختان جوان آسیب میرسانند. برخی نیز در گیاهان مریض یا چوبهای مرده بسر برده و آفت نیستند.

خسارت عمده حشرات این خانواده بوسیله لاروهای آنها صورت میگیرد. وجود لاروهای آفات مهم در ریشه‌ها باعث جویده شدن و پوك شدن ولی در ساقه‌ها و شاخه‌ها سبب خشك شدن قسمتهای مبتلا میگردد.

دوره تولید مثل سوسكهای این خانواده ممکن است تا ۷ سال بطول انجامد.

خانواده Buprestidae

تحت خانواده Sternocerinae

جنس Aaata A. Sem.

۱. A. flinchi Water. (تشخیص Obenberger)

انتشار و تاریخ جمع آوری: کرمان (میناب ۴۹ X)

جنس Julodis Esch.

۲. J. ormarensis Obenb. (تشخیص Obenberger)

انتشار و تاریخ جمع آوری: کرمان ۴۹ V. - بلوچستان (سرباز ۴۹ IV روی

گیاه Ononis sp.)

۳. J. euphratica Cast. et Gory. (تشخیص Alexandrov)

انتشار و تاریخ جمع آوری: بجنورد ۴۹ V.

۴. J. iris euphratica Lap. et Cast. (تشخیص Alexandrov)

انتشار و تاریخ جمع آوری: فارس (فسا ۴۸ VI - خفرک ۴۹ VII - سیوند ۴۹ VII)

اصفهان ۴۸ VI

۵. J. eoa Obenb. (تشخیص Dr. Obenberger)

انتشار و تاریخ جمع آوری: تهران (پاچالك ۴۹ VI از روی گون Astragalus sp.)

۶. J. onopordi var. xanthographa Falder. (تشخیص Dr. Obenberger)

در پائیز و زمستان نیز بعضی از انواع مخصوصاً گونه هائی از جنس Sphenoptera روی کلها، طوقه یا ریشه گیاهان از آنجمله نباتات علفی یا گون در نواحی استپی سنگلاخ بحالت زنده بسر میبرند.

فرم بدن سوسکها مختلف معمولاً مسطح، دراز و بطرف انتها فشرده یا تنگ است. سر آنها کوچک، کوتاه، عرض آن بیش از طول و تا ابتدای چشم مرکب در سینه فرو رفته است. آرواره های بالا خیلی کوچک، شاخکها اره‌وش و دارای دندانهای ریزاست. زائده کناره عقب زیر سینه اول کوتاه، هموار و پهن بوده و در سینه وسط یا آخر پیشرفته است.

سینه اول و آخر نسبت بیکدیگر غیر متحرک و قادر بجستن از طرف پشتی بشکمی نمیباشند. پاها کوتاه، پنجه ها معمولاً پنج مفصلی که در اینصورت ۴ مفصل اول دارای پاشنه است. شکل مفصل اساسی (Coxa) در پاهای جلو و وسط گرد و در پاهای عقب کشیده و صفحه مانند است.

نمو بالهای روئی و زیری آنها کامل و بال زیر دارای چین خوردگی طولی (باستثنای قله بال که دارای چین عرضی است) میباشد. نیم حلقه های زیر شکم پنج مفصلی که دو مفصل اول آنها بیکدیگر متصلند.

لاروها دراز اندام، مسطح، کرمی شکل و استوانه‌ای برنگ سفید یا شکری میباشند. سر آنها معمولاً در جلو سینه اول فرو رفته و دارای آواره های قوی و کوتاه است. پالپ های آرواره های پائین قطعات دهان لارو دو مفصلی و پالپ لب زیر ابتدائی است. فاقد چشمند.

حلقه های سینه مشخص و سینه اولی آنها پهن و عریض، سایر حلقه های بدن بتدریج کوتاه و باریک میشوند و فاقد پا هستند.

منافذ تنفسی لارو در زیر طرفین نیم حلقه های پشتی بدن قرار گرفته و تعداد آنها ۹ جفت است.

ماده ها پس از جفتگیری روی گیاهان مختلف معمولاً در درزها، شکافهای پوست و ساقه و یا طوقه و بندرت روی نباتات علفی یا در برگها (مخصوصاً در انواع مین درست کن) تخم گذاری مینمایند. لارو ها پس از خروج از تخم بوسیله آرواره های بالا راهروهای مارپیچی در پوست، سطح با داخل چوب و همچنین ریشه ایجاد نموده و مجاری را از مواد جویده شده پر مینمایند. سپس در آخرین دوره لاروی در مجاری وسیع نامبرده تبدیل به شفیره میشوند.

فهرستی از بویر ستیدل‌های ایران

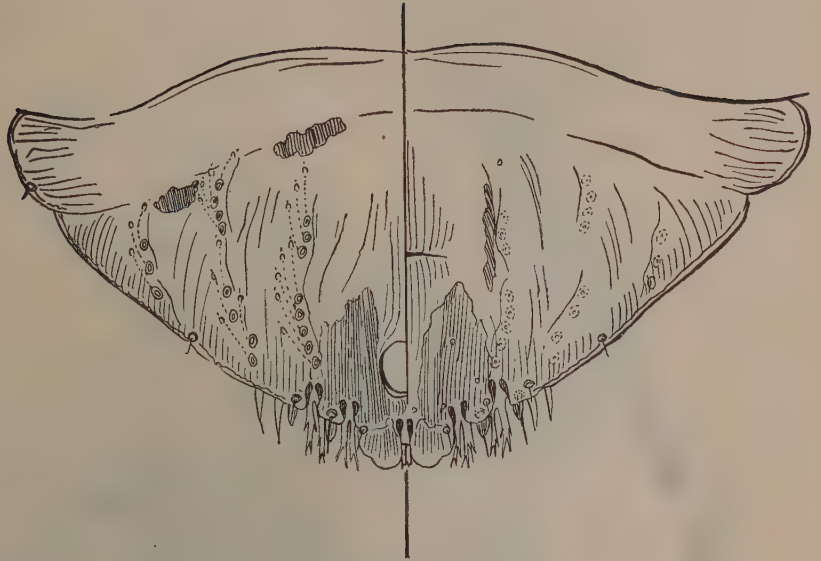
تا کنون در دنیا بیش از ده هزار گونه مختلف از انواع این خانواده شناخته شده است . انتشار آنها در ایران نظریه وجود نواحی مختلف زیاد و تا حال در حدود صد و بیست رقم مختلف بوسیله آزمایشگاه از سال ۲۴ تا اواسط ۲۸ جمع آوری گردیده که قسمتی بوسیله آقای الکساندر ف مشاور فنی سابق وزارت کشاورزی و مقداری نیز با ارسال نمونه‌ها بخارجہ توسط آقای پروفیسور دکتر ابن برگر (Prof. Dr. Jan Obenberger) رئیس قسمت حشره شناسی موزه علوم طبیعی پراگ (چکوسلواکی) تشخیص ورقمهای جدیدیهم نامگذاری گردید که در میان آنها طرز زندگی ، نشو و نما و طرق مبارزه تعداد خیلی معدودی که دارای اهمیت اقتصادی مهم و باشجار مضره خسارت وارد می‌آورند مختصراً مطالعه و بررسی شده است .

رو بهمرفته از حشرات این خانواده غیر از نواحی شمال و غرب (ارستان) و همچنین بوشهر که اغلب بوسیله حشره شناسان دنیا جمع آوری و مطالعه گردیده حشرات سایر نقاط مخصوصاً شرق و جنوب شرقی هنوز شناخته نشده تشخیص صدمات و اهمیت اقتصادی آنها نظر بوجود گونه‌های مختلف جدید جالب توجه خواهد بود .

اینک در این مقاله بشرح فهرستی از مشخصات عمومی و مناطق انتشار حشرات تشخیص داده شده پرداخته و نظریه تعداد کم نمونه‌های موجود در آزمایشگاه امید است در آینده با همکاری بیشتر هیئتهای علمی و فنی وزارت کشاورزی در جمع آوری نمونه‌ها و مطالعه در محل و همچنین تشریک مساعی صمیمانه آقای پروفیسور دکتر ابن برگر در تعیین و تأیید اسامی علمی آنها نواقص موجود بتدریج مرتفع و نتایج بررسیهای آزمایشگاه نیز بوسیله مقالات بعدی باطالع خوانندگان محترم خواهد رسید .

مشخصات عمومی

حشرات کامل این خانواده سو، سکهائی باشکال گوناگون و رنگهای مختلف فلزی هستند که اکثراً در روزهای بهار و تابستان ، مواقع گرم و آفتابی بسرعت پرواز نموده اغلب روی گلها ، ساقه ها و یا طوقه های گیاهان مختلف دیده میشوند .

ش ۶ - *Hemiberlesia camelliae* Sign. - Fig . 6

ش ۷ - *Salicicola kermanensis* Lindgr. - Fig . 7

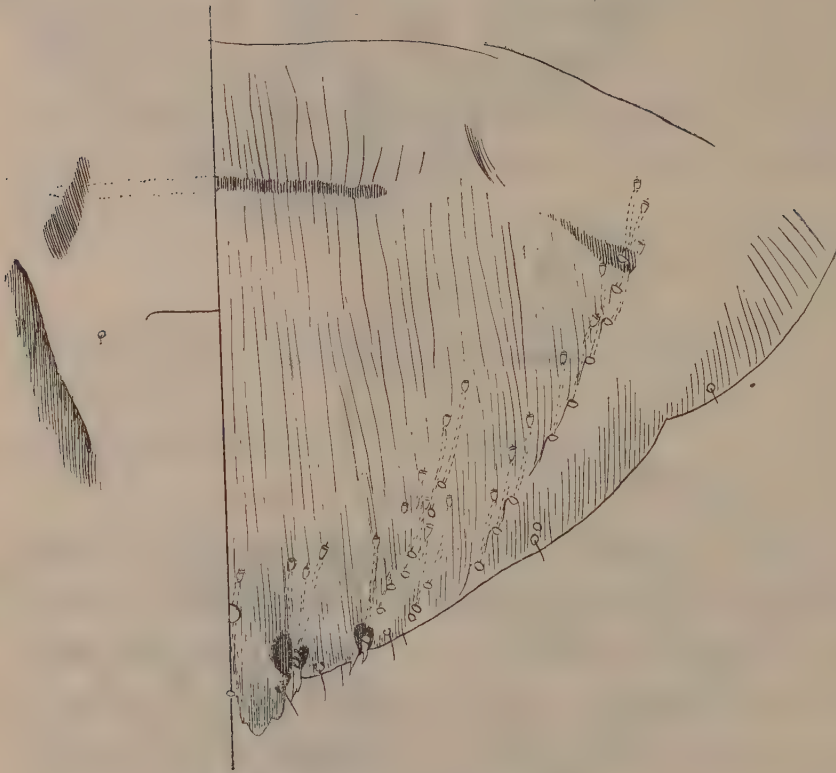

Fig. 5 - *Diaspidiotus transcaspensis* Marlatt. - • ش

Бірюзові

Diaspidiotus kaussarii BALACHOWSKY.

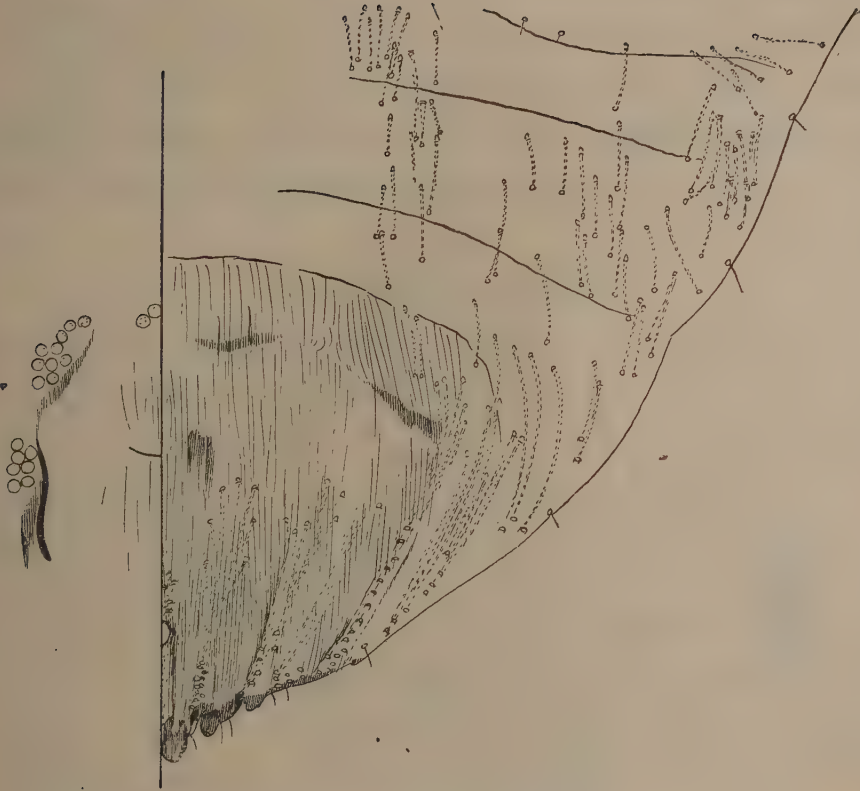
Fig . 4 - *Diaspidiotus kaussarii* Balachowsky nov. sp. - ش ٤

Balachowsky

Fig. 3 - *Diaspidiotus turanicus* Borkh. - شش ۳

Bilalowski

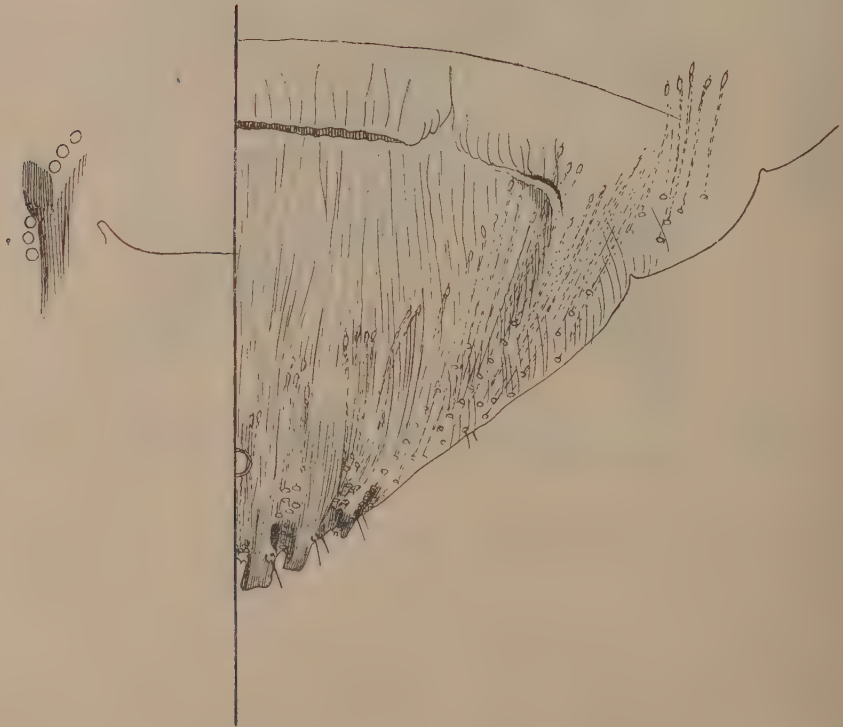

ش ۲ - *Quadraspidiotus armeniacus* Borkh . - Fig . 2

غدد لوله‌ای ظهری درشت کوتاه و از حیث اندازه شبیه غدد لوله‌ای کناری ژیديوم است .
غدد دور فرجی ۵ دسته‌ای و بدین شکل است ۳۵ - ۱۸ / ۴۴ - ۲۰ / ۲۳ - ۱۱ سوراخ
آنال مقابل سوراخ فرج قرار گرفته است .

انتشار جغرافیائی - این آفت در اتریش . الجزیره . هنگری . آلمان . هلند . ایتالیا .
فلانسه . فرانسه . چک اسلواکی . سوئد . سوئیس . آناتولی . روسیه (داغستان . آذربایجان
ارمنستان اطراف تعین گردد و غیره) دیده شده است .

در ایران حشره مذکور در اغلب نقاط وجود دارد که به بید و تبریزی حمله ور میشود در
بعضی ممالک درخت سیب سرو وعده‌ای از اشجار جنگلی را مورد حمله قرار میدهد ولی در کشور ایران
هنوز حمله آفت مزبور روی نباتات اخیر دیده نشده است .

ش ۱ - Fig. 1 - *Quadraspidiotus slavonicus* Green

رنك و ممكن است تا قهوه ای سیاه دیده شود .

ترشحات بالغ بطوریکه ذکر شد سفید رنك است و بعضی اوقات بقدری نازك است که بدن حشره از زیر آن دیده میشود - طول ۰.۸۸ ر. الی ۱.۲۰ میلیمتر است .

سپر نرسفید برفی و کشیده کنارهایش تقریباً موازی است (ش ۷) .

صفات میکروسکپی - کنار پی ژیدیوم مدور است پالت ندارد و تا پنج برآمدگی خیلی کوچک مدور در آن دیده میشود در قسمت وسطی کنار پی ژیدیوم موهای کوتاهی دیده میشود - غدد دور فرجی تعدادش ۲۸ الی ۴۰ عدد است که در يك خط تقریباً کمی منحنی قرار گرفته است .
انتشارات جغرافیائی - این آفت در روسیه (ازبکستان - ارمنستان - آذربایجان شوروی) وجود دارد در ایران اغلب نقاط آلوده باین آفت میباشد و باستانهای بید درخت تبریزی را نیز مورد حمله قرار میدهد ۱۰

9 - *Chionaspis salicis* Linn .

صفات خارجی - سپر ماده بالغ سفید رنك فرمش کلابی شکل کشیده یا عریض میباشد پوست لاروی اول زرد رنك و دومی تقریباً قهوه ایست طول این سپر تا ۳ میلیمتر میرسد اگر سپر را بلند کنیم حشره در زیر آن برنك بنفش دیده میشود .

صفات میکروسکپی - دو پالت وسطی بزرگ و در قاعده بهم نزدیک و در رأس از هم دور شده اند رأس پالت مدور دنداندار و گاهی در کنارهایش فرورفتگی مشاهده میشود زوج اول پالت طرفی بواسطه فرورفتگی بدو قسمت تقسیم شده قسمتی که بسمت داخل قرار گرفته بزرگتر و تقریباً دو برابر قسمت سمت خارج است رأسش کم و بیش مدور و کنار خارجیش گاهی دارای فرورفتگی است ولی این قسمت بطور محسوس از پالت وسطی کوچکتر میباشد .

قسمتی که در سمت خارج قرار گرفته نیز رأسش کم و بیش مدور میباشد .

دومین زوج پالت طرفی از حیث فرم شبیه اولین پالت طرفی و جزئی کوچکتر است .

در دومین بریدگی (بین پالت وسطی و اولین زوج پالت طرفی) يك شانه خاری شکلی قرار گرفته - در سومین بریدگی (بین اولین زوج و دومین زوج پالت طرفی) يك الی دو شانه خاری شکل است - در کنار پی ژیدیوم بعد از دومین زوج پالت طرفی تا ۱۱ شانه خاری شکل وجود دارد که در سه دسته دیده میشود - که اولین دسته يك عدد و دومین دسته از يك الی دو عدد و در سومین دسته از ۵ الی ۹ عدد است .

وسطی متمایل بهم و خیلی نزدیک بهم میباشد بطوریکه فضای مرکزی خیلی کم و باریک است . پالت دوم و سوم بخوبی نمودار شده و بشکل یک تیغه کوچک Spiniforme است پالت دوم از پالت وسطی و همچنین پالت سوم (دومین زوج پالت طرفی) از اولین زوج پالت طرفی بواسطه شکافی مجزا گشته است .

شانه وسطی خیلی باریک و بسختی دیده میشود . شانه های طرفی تعدادش ۵ الی ۶ عدد است که ساده و یا گاهی انتهایش دنداندار است طول این شانه ها باندازه طول پالت وسطی میباشد . بعد از دومین زوج پالت طرفی که بشکل هسته کوچکی است دوالی سه عدد شانه دیگر قرار گرفته است .

سوراخ آنال خیلی بزرگ و عرض آن از عرض پالت وسطی بیشتر است و خیلی نزدیک پالت قرار گرفته بطوریکه فاصله آن تا پالت کمتر از قطر سوراخ آنال است . غدد استوانه ای در وسط ندارد در اولین شیار تعدادش ۳ الی ۴ عدد است بعد از آن ۵ الی ۶ غدد دیگر در مقابل دومین شیار قرار گرفته است و چند غدد متفرق در حلقه ۵ دیده میشود .

غدد دور فرجی Crêtes paragénitales مشخص و موج دار موجود است . قشر بطنی Aliforme بخوبی معلوم است .

انتشار جغرافیائی - این حشره در مناطق حاره و نیمه حاره کره ارض منتشر است و در کلخانه های اروپا نیز وجود داشته و خیلی خسارت وارد میسازد تا کنون در مناطق زیر دیده شده است: الجزیره - افریقای جنوبی - برزیل - اسپانیا - پرتغال - ایتالیا - مکزیک - هند شرقی - زلاند جدید - جنوب فرانسه - آمریکا - تائی نی - شیلی - روسیه (اجارستان - اتخارستان) در ایران هم این آفت در سواحل بحر خزر وجود دارد و نگارنده تا کنون روی *Prunus laurocerasus* و بید در سواحل بحر خزر دیده است .

خسارت آفت مذکور در سایر ممالک روی نباتات زیر دیده شده است: چای - مرکبات - زیتون - گنه گنه - مو - سیب - کاملیا - خرهای زینتی - عقیقای سفید - او کالیمتوس - انجیر - ما گنولیا - بلوط - خرما - کافور - سنجد - مارچوبه و غیره .

8 - *Salicicola (Leucaspis) kermanensis* Lindgr .

صفات خارجی - سپر ماده بالغ سفید رنگ گلابی شکل پوست لاروی در قسمت باریک سپر در سمت جلو قرار گرفته و در بعضی افراد جلوتر هم دیده میشود رنگش قهوه ای تیره گاهی سبز

میپوشاند شانه ها کوتاه خاری شکل تعدادش کم و بدین طریق دیده میشوند: در اولین بریدگی يك عدد و در دومین بریدگی يك الى دو عدد است این شاخه ها غیر مساویند.

غدد لوله ای ظهري استوانه ای و دهانه آن بیضی و تعدادش در قسمت ظهري پی ژیدیم بدین قرار است:

بین پالت وسطی يك عدد است که طول آن از سوراخ آنال میگذرد.

در اولین شیار ۳ الى چهار عدد است که دهانه آن در بین غشاء سخت این قسمت نامعلوم است در دومین شیار ۷ الى ۸ عدد است که در ردیف مایلی قرار گرفته - در زیر این غدد دو الى سه غده دیگر واقع شده است.

در خط فرورفته که حد فاصل حلقه ۵ و شش است يك ردیف مایل از غدد مزبور بتعداد ۷ الى ۸ عدد قرار گرفته که تا Apophyse latérale امتداد دارد در چهار حلقه دیگر که بالای پی ژیدیم است این غدد وجود ندارد.

سوراخ آنال کوچک و در يك شیار خیلی مشخصی قرار گرفته و فاصله آن تا پی ژیدیم زیاد نمیباشد. غدد دور فرجی ندارد و بجای آن Crêtes paragenitales بطور وضوح دیده میشود که عریض و کمی هم بطور مایل قرار گرفته است.

قشر بطن Aliforme و بخوبی نمو کرده و تا کرت پاراژنیتال میرسد.

انتشار جغرافیائی - این آفت در آسیای وسطی (ازبکستان - تاجیکستان - ترکمنستان قزاقستان) وجود دارد و روی تبریزی - سنجد تلخ Hippophae rhamnoides سنجد Eleagnus angustifolia و بید Salix sp. نیز زندگانی میکند.

7 - Hemiberlesia camelliae Sign.

صفات خارجی - سپرماده بالغ مدور خیلی برجسته رنگش خرمائی زرد یا خاکستری زرد رنگ میباشد پوست لاروی غالباً کمی در خارج از مرکز قرار گرفته و رنگش قهوه ای تیره است پوست لاروی دوم رنگش روشن تر از اولی است Voile ventrale سفید رنگ و به نبات چسبیده است قطر سپر ۲ الى ۲/۴ میلیمتر است (ش ۶).

صفات میکروسکوپی - حشره بالغ کلابی شکل پی ژیدیم فقط دارای یک زوج پالت است که بخوبی نمو نموده انتهایش مدور و کنار خارجیش دارای يك فرورفتگی کوچکی است پالت

غدد دور فرجی موجود و بدین طریق قرار گرفته: ۴- ۴ و ۶- ۵ و ۴- ۲ و ۵- ۴ و ۵- ۵ Apophyse paragenitale بزرگ و ضخیم و رأس آن بشکل دو شاخه است ناحیه Apico-ventrale در حلقه های ۷ و ۸ تشکیل يك صفحه عريض Aliforme داده است.

Soies marginales بخوبی نمو کرده و در حلقه پی ژیدیوم بتعداد دو عدد قرار دارد.

انتشار جغرافیائی - این آفت در سال ۱۳۲۳ توسط نگارنده از تهران و اطراف تهران

(آبعلی) جمع آوری شده است کفنی های این شمشك در روی ساقه های سبز و ننه درخت وجود دارد.

نمونه این شمشك با عده از شمشكهای جالب توجه دیگر در سال ۱۹۴۵ جهت آقای

بالاشوسکی بفرانسه ارسال گردید ایشان هم مورد بررسی قرار داده و شرح مفصل آن را در جلد پنجم

شمشكهای فرانسه اروپا و شمال افریقا سال ۱۹۵۰ (Les Cochenilles) در صفحه ۴۹۴ ذکر نموده

که عیناً در قسمت فرانسه این مجله ذکر میگردد.

این شمشك نوع جدید را مشارالیه با اسم اینجانب نام گذاری نموده و اینك تشكرات

خود را بدینوسیله تقدیم میدارد.

6. *Diaspidiotus transcaspensis* Marlatt.

صفات خارجی - سپرماده تقریباً مدور و زرد رنگ است پوست لاروی نارنجی و مسطح

بوده و قطر سپر ۱/۵ میلیمتر میباشد.

سپر نر بهمان رنگ سپر ماده و کشیده است طبق نوشتجات Arkhangelskaia رنگ

سپر نر سیاه میباشد (ش ۵).

صفات میکروسکپی - Cuticule cephalothoracique نا اولین حلقه بطن ضخیم بوده

Tubercule thoracique برجسته نبوده و بشکل يك لك خیلی كوچك دیده میشود.

پی ژیدیوم فقط دارای يك زوج پالت خیلی بزرگ و برجسته است کنار داخلی آن نسبت

بههم تقریباً موازی است و در کنار خارجیش فرو رفتگی نمایانی وجود دارد شانه وسطی در بین پالت

وسطی دیده نمیشود.

پالت مزبور از حلقه هفتم بواسطه يك شیاری مجزا میشود که در این محل يك زوج

Paraphyses درشت وجود دارد بین حلقه ششم و هفتم نیز شیاری است که در آن هم يك زوج

پارافیز كوچكتر از سابق الذکر است.

شیارهای كنار پی ژیدیوم باریك و دهانه های غدد استوانه ای را که در آن واقع است

سپر نر بیضی شکل قسمتی که پوست لاروی را احاطه کرده مایل به خاکستری تیره تر است
قطر سپر ۶/۱ میلیمتر است (ش ۴).

صفات میکروسکوپی - ماده بالغ کلابی شکل Mamelon antennaire کوچک و يك مو
در بالای آن قرار دارد.

پی ژیدیوم عریض و دارای يك زوج پالت است که بخوبی نمو کرده راس پالت مدور
و کنارهایش عاری از فرورفتگی میباشد. talon ندارد. پالت وسطی متمایل بهم بوده و بین آنها شانه
وجود ندارد.

اولین زوج پالت طرفی خیلی کوچک و بسختی دیده میشود و گاهی بشکل يك غده
کوچک نمایان میشود و دومین زوج پالت طرفی بکلی وجود ندارد.

درکناری ژیدیوم شانه دیده نمیشود پارافیز بین حلقه‌ای Paraphyse intersegmentaire
درشت و تعدادش دو زوج است زوج اول بخوبی نمایان و بین پالت وسطی و اولین زوج طرفی قرار
گرفته آن که در سمت داخلی است بزرگ بوده در صورتی که خارجی آن باریکتر از اولی
و قاعده‌اش Claviforme است. زوج دوم در فاصله بین حلقه ۶ و ۷ قرار گرفته و بطور وضوح از
دو زوج قبلی کوچکتر است سوراخ آنال کوچک و کشیده و بفاصله کمی از پالت وسطی قرار
گرفته است.

غدد لوله‌ای ظهري باریک استوانه‌ای و دارای دهانه بیضی شکل و بدین طریق واقع شده است.
بین پالت وسطی در Goutière anale یک عدد است که تا حلقه Anus میرسد. در اولین
فاصله بین حلقه ۷ و ۸ سه عدد است که دهانه آن میان پارافیزها باز میشود. در دومین فاصله حلقه
(بین حلقه ۶ و ۷) شش الی هشت عدد میباشد ۴ تا ۵ عدد آنها در يك شیار غشائی که بخوبی
نمایان است در ردیف مایل قرار گرفته‌اند.

بین حلقه ۵ و ۶ ده الی دوازده عدد است که دهانه آن در يك ردیف منظم مایل در شیار
غشائی مشخصی قرار گرفته باز میشود و تا سطح L'apophyse latéro-basale بالامیرود. دو الی سه
غده در قسمت کنار حلقه ۵ نیز وجود دارد.

در حلقه چهارم نیز ۵ الی ۶ عدد است که کمی بالاتر از کنار پی ژیدیوم واقع شده در
حلقه‌های بالاتر (حلقه يك الی سوم بطن که بعد از حلقه چهارم بالای پی ژیدیوم است) دارای
دو الی ۴ غده است که قدری بالاتر از کنار بدن قرار گرفته.

خارج از مرکز است رنگش خرمائی ترشحات بالغ خاکستری مخلوط با خرمائی و کنار آن روشن است طول ۳ / ۲ الی ۵ / ۲ مم است .

صفات میکروسکوپی - حشره بالغ گلابی شکل است غده سینه Tubercule thoracique خیلی بزرگ بشکل زبانه دیده میشود . پیژیدیوم دارای يك زوج پالت بزرگ بوده و کنار خارجی آن دارای فرورفتگی نمایانی است . بین حلقه های ۶ و ۷ و همچنین ۷ و ۸ دارای فاصله ایست که بخوبی معلوم است . خارهای کنار پیژیدیوم باریك و بطور وضوح دیده میشود .

سوراخ آنال كوچك و كم تراز نصف عرض پالت وسطی است و نزدیک آن قرار گرفته . غدد لوله ای ظهري باریك طویل و مدخل آن بیضی است و بطریق ذیل در پشت بدن قرار گرفته :

یکی در وسط که طول آن از سوراخ مقعد میگذرد . بین حلقه ۷ و ۸ سه عدد و روی حلقه ۶ بتعداد شش الی هفت عدد میباشد که بطور مایل قرار گرفته است . روی حلقه ۵ در حدود ده عدد و روی حلقه ۴ سه الی چهار عدد است و روی حلقه های دیگر بطن این غدد وجود ندارد . غدد دور فرجی چهار دسته یا پنج دسته است که مطابق فرمول زیر قرار گرفته .

$$\begin{array}{r} 2-2 \\ \hline 4-4 \end{array} \quad \begin{array}{r} 2-3 \\ \hline 5-4 \end{array} \quad \begin{array}{r} 1 \\ \hline 1-3 \\ \hline 4-4 \end{array}$$

Apophyse paragenitale کاملاً نمایان و کمی منحنی است (ش ۳) .

این آفت را آقای Borkhenius در ایران و ارمنستان روسیه روی بید برای اولین دفعه پیدا کرده است در ایران روی بید در ده پیوند که یکی از دهات شهریار است نگارنده تشخیص داده است - حشرات بالغ این شپشك در کنار جوانه های بید چسبیده بودند .

Iaspidiotus kaussarii n.sp. - 5

تشخیص آقای Balachowsky . جمع آوری کوثری

صفات خارجی - سپر ماده خیلی پهن و مسطح است پوست لازوی برنك زرد کاهی و در مرکز قرار گرفته ترشحات بالغ برنك سفید چرك که ناحیه مرکزی آن خاکستری روشن است قطر سپر ۲ میلی متر میباشد .

بین پالت ها و کنار پی ژیدیدوم بعد از پالت سوم بکلی عاری از شانه میباشد .
سوراخ آنال مدور و قطرش از عرض پالت وسطی بطور محسوس کوچکتر است . غدد
لوله ای ظهری خیلی باریک و طویل بوده دهانه آن کمی بیضی است وضعیت غدد مزبور
بدینقرار است :

بین پالت وسطی ۴ الی ۵ عددکه دهانه آن بواسطه ضخامت کناری پی ژیدیدوم نامعلوم است
بین پالت وسطی و اولین زوج پالت طرفی بتعداد ۱۰ الی ۱۵ عدد وجود دارد که خیلی نزدیک بهم
و فشرده بهم است و در فاصله بین دو پالت دهانه آن باز میشود .
بین اولین پالت طرفی و دومین پالت (در دومین فاصله) ۶ الی ۸ عدد است که در ردیف های
مایل قرار گرفته .

کنار حلقه ششم مفروش از غدد لوله ای ظهری است که بردیفهای مایل واقع شده و تعدادش
۲۰ الی ۲۲ عدد است .

روی حلقه پنجم غددی بتعداد ۸ الی ۱۰ عدد قرار گرفته که با غدد سابق الذکر موازی
میباشد - در روی سایر حلقه های بطنی نیز غدد مزبور دیده میشود .
در فواصل بین حلقه های ۷ و ۸ و ۶ و ۷ Paraphyse وجود دارد غدد دور فرجی ۵ دسته مطابق
فرمول زیر است :

$\frac{4}{10-12}$	$\frac{6+2}{11-14}$	$\frac{4+3}{12-13}$
$7-8$	$8-9$	$6-9$

انتشار - این آفت اول دفعه توسط آقای بُرخ سینئوس Borkhsenius در ارمنستان از
روی تبریزی جمع آوری و تشخیص داده شده است .

این جانب حشره مزبور را در روی بیدهای اطراف تهران (ورامین . کرج . شهریار)
دیده است .

4 - Diaspidiotus turanicus Borkh .

صفات خارجی - سپرماده مدور و خیلی کم برجسته است پوست لاروی مرکزی و یاجزئی

الی ۴ عدد میباشد که فقط دهانه يك عدد آن بالای پارافیز دیده میشود و بقیه مخفی است . بین اولین زوج پالت طرفی و دومین زوج ۷ الی ۸ عدد وجود دارد که ۴ الی ۵ دهانه آن پیداست روی حلقه پنجم ۱۰ الی ۱۵ عدد است که روی يك ردیف مایل قرار گرفته .

عدد دور فرجی مطابق فرمول زیر است :

$$\begin{array}{r} \underline{4} \\ 8-9 \\ \hline 9-10 \end{array} \quad \begin{array}{r} \underline{3} \\ 7-9 \\ \hline 8-8 \end{array} \quad \begin{array}{r} \underline{6} \\ 9-10 \\ \hline 11-12 \end{array}$$

انتشار جغرافیائی - این شیشک در فرانسه . سوئیس . انگلستان . آلمان . سوئد . لهستان

ترکیه . یونان و روسیه وجود دارد .

نباغات مورد حمله - باسطنای بید روی نارون . انجیر . چنار . گلابی . سیب . گوجه .

افرا . زیتون و غیره زندگی میکند .

این آفت در یادداشت های آقای بودن هایمر ذکر شده است که در تنه بید اطراف تهران

دیده اند ولی نگارنده هنوز در اطراف تهران آفت مزبور را مشاهده نکرده است .

3 - *Quadraspidiotus armeniacus* Borkh .

صفات خارجی - سپر ماده بالغ بهن کمی محدب است رنگش سفید چرك تقریباً خاکستری

روشن پوست لاروی در مرکز قرار گرفته و رنگش قهوه ای میباشد قطر سپر ۲ الی ۳/۲ میلیمتر است .

صفات میکروسکپی - پی ژیدیوم عریض و دارای سه زوج پالت است .

پالت وسطی بزرگ انتهایش مدور و در کنار خارجیش دارای فرورفتگی نمایانی است

در پالت وسطی Talon بخوبی معلوم است فاصله بین پالت وسطی کم و بدون شانه است .

اولین زوج پالت طرفی خیلی کوچکتر از پالت وسطی است ولی خوب نمو کرده انتهایش

مدور کنار خارجی آن فرورفتگی ندارد و مورب میباشد .

دومین زوج پالت طرفی تقریباً باندازه اولین زوج است و رأسش مدور و يك فرورفتگی

نمایانی در آن دیده میشود (ش ۲) .

اگر در زیر میکروسکپ دقت شود بعد از این پالت در بعضی افراد پالت چهارم بشکل

يك دندان خلی کوچکی دیده میشود .

به تبریزی خسارت وارد میآورد. در کشورها این آفت را آقای بودن هایمر (Bodenheimer) در بیستون صحنه و نیز در پس قلعه دیده است.

بطور کلی این آفت در مغرب ایران وجود دارد و تا کنون فقط روی درخت بید دیده شده است.

2 - *Quadraspidiotus aestreoformis* Curtis .

صفات خارجی - رنگ سپر از خاکستری روشن تا تیره دیده میشود که معمولاً کنارهایش روشن تر و نیز غیر منظم است. فرم سپر ماده مدور یا کمی کشیده است پوست لاروی مرکزی یا جزئی خارج از مرکز قرار دارد و رنگش زرد نارنجی است قطر سپر ۲ الی ۲/۳ میلیمتر میباشد. حشره ماده زنده رنگش زرد لیموئی و در قسمت پیژیدیوم رنگش تیره است.

یوپاریوم نر طولش ۸/۱ میلیمتر و کمی کشیده است و پوست لاروی خارج از مرکز میباشد. **صفات میکروسکوپی** - پیژیدیوم دارای سه زوج پالت است پالت وسطی بزرگ برجسته انتهایش مدور و بدون فرورفتگی در کنار میباشد و یا فقط در کنار خارجی کمی فرورفتگی دارد. زوج اول پالت طرفی از پالت وسطی بواسطه يك فرورفتگی مجزا گشته نسبتاً نزدیک به پالت وسطی است و فقط در کنار خارجی آن فرورفتگی مشاهده میشود.

زوج دوم پالت طرفی خیلی کوچک بوده و تقریباً در پیژیدیوم فرورفته جزئی برجستگی دارد و کنار خارجی آن مورب است.

پارافیز دوکی شکل کوتاه و تعدادش در هر طرف دوزوج است که در دوطرف فرورفتگی های کنار پیژیدیوم قرار گرفته است.

شانه وسطی طولش از پالت وسطی کمتر و خاری شکل میباشد. بین پالت وسطی و اولین زوج پالت طرفی یک عدد شانه وجود دارد که یا خاری شکل و یا خیلی جزئی دنداندار میباشد. بین اولین زوج پالت طرفی و دومین زوج دو تا سه عدد شانه است که یا انتهایش دنداندار و یا خاری شکل میباشد و بعد از این قسمت در کنار پیژیدیوم شانه وجود ندارد.

سوراخ آنال قطرش از عرض پالت وسطی کمتر و در ربع آخری خط وسطی طولی پیژیدیوم قرار گرفته است.

غدد لوله‌ای بین پالت وسطی يك عدد است. بین پالت وسطی و اولین زوج پالت طرفی ۳

صفات میکروسکپی - ماده بالغ گلابی شکل Tubercule antennaire فقط دارای يك

مواست. در پی ژیديوم سه زوج پالت دیده میشود که بخوبی نمو کرده اند شانه وجود ندارد و یا فوق العاده کوتاه و Spiniforme است که در بعضی افراد بین دو پالت وسطی و دو زوج پالت طرفی دیده میشود.

دو پالت وسطی بخوبی نمو کرده و بطرف هم متمایلند فرم آنها متغیر گاهی تقریباً چهار گوش است و گاهی هم انتهایش کمی مدور میباشد در کنار خارجی آن هیچوقت فرورفتگی ندارد. اولین زوج پالت طرفی خیلی بسمت داخل متمایل بوده و بهمان شکل پالت وسطی است منتها کوچکتر و کنار خارجی آن در بعضی افراد دارای فرورفتگی کاملاً محسوسی است دومین زوج پالت طرفی همیشه کوچکتر و دندان شکل است در حلقه هشتم پارافیز بخوبی نمو کرده. سوراخ آنال مدور و قطر آن نسبت بعرض پالت وسطی خیلی کم است. غدد لوله پشتی تعدادش زیاد و طویل و باریک و دهانه آن جزئی بیضی شکل است بین پالت وسطی ۵ الی ۷ غده لوله ای است که طول آن از سوراخ آنال هم میگذرد (ش ۱).

بین پالت وسطی و اولین زوج پالت طرفی ۱۰ تا ۱۲ عدد غده لوله ایست که دهانه آن بین پارافیز و غده هم بالای آن قرار گرفته و بعد از اولین زوج پالت طرفی در سمت خارج ۵ الی ۶ غده لوله ای واقع شده که دهانه آن در قسمت ضخیم کنار پی ژیديوم قرار گرفته و بستنی تمیز داده میشود. در بریدگی بین حلقه ششم و هفتم دسته تقریباً بیست عددی غدد لوله ای موجود است که تعیین تعداد صحیح آن بواسطه ضخامت کنار پی ژیديوم مشکل میباشد روی حلقه ۵ و ۶ سه ردیف غدد لوله ای موازی و مورب که هر يك تقریباً از ده الی ۱۲ لوله تشکیل شده دیده میشود. در حلقه ۴ شش الی هشت و در حلقه ۲ و ۳ نیز چند عدد غدد لوله ای وجود دارد. سوراخ فرج خیلی عریض غدد دور فرجی چهار دسته و استثنائاً ۵ دسته مطابق فرمول زیر است:

$$\begin{array}{r} ۳ \\ \hline ۵-۴ \\ \hline ۵-۴ \end{array} \qquad \begin{array}{r} ۳-۳ \\ \hline ۳-۳ \end{array}$$

انتشار جغرافیائی - در عراق روی *Populus euphratica* وجود دارد. در روسیه در شهرهای

ترکستان. ترکمنستان. ارمنستان. تاجیکستان. قزاقستان دیده شده است و در تاشکند فوق العاده

S. Zygotemon - در دره های کرج وجود دارد و بنام جودان معروف است و بمصرف تهیه دسته بیل می‌رسانند .

S. aegyptiaca - این درخت در اغلب نقاط ایران وجود دارد با سم بیدمشک معروف است که در اوایل بهار گل‌های معطری می‌دهد. گل این بید بمصرف شیرینی پزی و همچنین برای تهیه عرق بیدمشک مورد استعمال دارد .

S. purpurea - بید سرخ است که در نواحی خشک و استپی می‌روید و ساقه‌های آن بمصرف ساختن سبد و آبکش می‌رسد .

S. babylonica - بید مجنون است که در باغات و خانه ها بعنوان درخت زینتی کاشته می‌شود و در نواحی خشک نیز وجود دارد .

S. persica - در کوهستانهای کرمانشاه و فارس وجود دارد .

S. australior - بید سیاه و مخصوص نواحی استپی است .

S. alba - این نوع بید در اغلب نقاط ایران وجود دارد .

S. caprea - در جنگلهای ارسباران و در کوههای را میان و اغلب جنگلهای شمال ایران وجود دارد .

S. carmanica - در کرمان رضائیه و اصفهان وجود دارد و در نواحی خشک و کوهستانی می‌روید ساقه‌های جوان آن رنگ قرمز سرخابی داشته و از این لحاظ خیلی شکیل است .
S. angustifolia - در دره های چالوس و کنار رودخانه کرج و همچنین در کوههای فارس (کوه دینار) دیده شده است .

شپشکهاییکه در روی درخت بید تا کنون دیده شده بقرار زیر است :

1 - *Quadraspidotus slavonicus* Green .

صفات خارجی - سپرماده بالغ مدور یا تقریباً مدور و غالباً بی نظم است رنگش متغیر از خاکستری و یا خاکستری کمی مخلوط به قهوه‌ای است .

پوست لاروی خارج از مرکز قرار گرفته رنگش قرمز نارنجی و معمولاً از يك فلس ظریف خاکستری رنگ مستور شده است قطر سپر ۱/۸ الی ۲/۳ میلیمتر است .

سپرنر بهمان رنگ سپرماده است طولش ۱/۵ الی ۱/۸ مم میباشد پوست لاروی در قسمت جلو قرار گرفته .

افات و بیمار نه‌ای نباتی

آذر ۱۳۲۹

شماره یازدهم

نگارش : محمد کوثری

شپشک‌های بید در ایران

مقدمه :

درخت بید از لحاظ ایفک از سایر اشجار غیرمثمره زودتر قلمه‌های بزرگ آن ریشه میدهد کاشت آن در کشور ما معمول میباشد پوست ساقه‌های سبز این درخت در طب قدیم مورد استعمال داشته و هنوز هم در بعضی نقاط مصرف مینمایند .

سرشاخه‌های درخت مزبور بمصرف سوخت میرسد و باستانی‌ای آنچه کشت میشود جنگلهائی نیز در شمال ایران وجود دارد .

درخت بید در ایران اقسام خیلی زیاد دارد که از بین آنها میتوان اقسام زیر را ذکر کرد :

Salix fragilis - این نوع بید در نقاط پست و کم ارتفاع سواحل بحر خزر وجود دارد

که در نتیجه حمله شته شیرهای از آن بدست می‌آید که به بید خشت معروف است و در طب قدیم مورد استعمال داشته .

S. acmophylla - بیشتر در جنوب ایران بین شیراز و فیروز آباد وجود دارد .

هیت تحریریه

جناب آقای مهندس عباس دواچی

» دکتر اسفندیار اسفندیاری

» محمد کوثری

۱۳۲۹

شماره یازدهم

تکثیر شده توسط محمد کوثری

شپشک های بید در ایران

مقدمه:

درخت بید از گیاهان که در ایران بسیار فراوان است و در تمام مناطق آن ریشه دارد. گاهی آن در کناره رودخانه ها و درختان میوه ها نیز دیده می شود. درخت بید در ایران در تمام مناطق آن ریشه دارد. درخت بید در ایران در تمام مناطق آن ریشه دارد.

برای کسب هر گونه اطلاع راجع به نشریه

آفات و بیماری های نباتی به آزمایشگاه اداره

بررسی های وزارت کشاورزی مراجعه شود

Salix fragilis

که در تمام مناطق آن ریشه دارد. درخت بید در ایران در تمام مناطق آن ریشه دارد.

استفاده شده

Salix acutifolia در جنوب ایران در تمام مناطق آن ریشه دارد.

فهرست

- ۱ - شپشک های بید در ایران
محمد کوثری رئیس آزمایشگاه حشره شناسی صفحه ۱
- ۲ - فهرستی از بوبرستیده های ایران
مهندس میرصلواتیان کارمند آزمایشگاه حشره شناسی » ۱۹
- ۳ - گزارش فنی آزمایشگاه بیولوژی سن تهران در سال ۱۳۲۹
مهدی واعظی رئیس آزمایشگاه بیولوژی » ۲۷
- ۴ - موش مهاجر
فیروز تقی زاده کارمند آزمایشگاه حشره شناسی » ۴۲

آذر ۱۳۲۹

شماره ۱۱

وزارت کشاورزی

آفات و بیماریهای نباتی

نشریه آزمایشگاه اداره بررسیها

تهران

عجالتاً هر سه ماه یکبار تحت نظر کارشناسان اداره بررسیها منتشر میشود

چاپخانه مجلس